

9. roč. – 4/1999

Cena 5 Kč

Hukvaldský

Můžete si přečíst...
Zamyšlení nad správou obce.
Dopis z Kanady. Poslední dny.

Janáčkovy Hukvaldy pošesté. Střípky z farní kroniky. Návštěva mexického muzikologa.
Fotbalová sezóna začala. Barum rallye. Nemocenské pojištění.

občasník

Obsah

SPRÁVA OBCE

Úpravy prostranství u hostince	3
Naše obec	4
Dopis manželů Dowlingových z Kanady	5
Informace obecního úřadu	6

JAK TO VIDÍM JÁ

I cesta může být cíl	6
Zamýšlení nad správou obce	7
Problém veřejného osvětlení	8
Hospodaření v obecním lese	8
Fa Kroča Pavel — elektroúdržba	10
Můj názor...	11

Z NAŠICH ŠKOL

Školní rok 1999/2000 klepe na dveře	11
-------------------------------------	----

ZE ŽIVOTA FARNÍKŮ

Střípky z farní kroniky	13
-------------------------	----

MALÝ ROZHOVOR NA AKTUÁLNÍ TÉMA

	14
--	----

MINULOST A PŘÍTOMNOST NAŠÍ OBCE

Poslední dny	14
Vzpomínka na Hukvaldy	17
A ještě o Janáčkově	17

Z KULTURY

Janáčkovy Hukvaldy pošesté	19
Janíve	21
Návštěva mexického muzikologa	22
Založení Lašské dechovky	23
Den plný zábavy	24
Poděkování	25
Pozvánka na výstavu	26

ZE SPORTU

Tenisté soutěžili	26
Středoevropské fotbalové hry	27
Oslavy jubilea hukvaldské tělovýchovy a sportu	28
Fotbalová sezóna začala	29
Barum Rally 99	30

CO SE DĚJE VE SPOLCÍCH

Skautský tábor 1999	31
---------------------	----

VÍTE, ŽE...

Naši jubilanti	32
Vítejte mezi nás	33
Co jste možná nevěděli	33
Léto s koňmi a dalšími zvířaty pod hradem Hukvaldy	34

NAŠE RADY

Poradna pro vlastníky lesa č. 7	34
Nemocenské pojištění — 1. část	35
Inzerce	36

NEPŘEHLEDNĚTE

	36
--	----

Úvodem

Čtvrté číslo Hukvaldského občasníku vychází koncem prázdnin, proto v něm nebude chybět příspěvek o novém školním roce. Věříme, že ač již uplynula nějaká doba od jeho konání, vás zaujme článek o VI. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy. Ten skončil po uzávěře minulého čísla, proto mu věnujeme dosti místa v rubrice Z kultury v dnešním vydání. Článek redakci poskytl vedoucí tiskového střediska, které v průběhu festivalu zajišťovalo informování masmédií. Redakci se také podařilo získat příspěvek od pana Doc. dr. Ivana Měrky, který našim čtenářům přiblíží návštěvu mexického muzikologa pana Sergia Berliozze na Hukvaldech v době festivalu. Zajímavou vzpomínku svého otce na sestru Leoše Janáčka slečnu Eleonoru Janáčkovou nám poslala paní Oldřiška Dobešová ze Švábenic a postřehy z návštěvy na Hukvaldech poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pan ing. Jiří Papež. Se zájmem si jistě přečtete o posledních dnech Leoše Janáčka na Hukvaldech a v ostravské nemocnici. Pisatel tohoto příspěvku — pan Karel Žák — čerpal z bohatého rodinného archivu.

Dozvíte se, jak probíhal IV. ročník Středoevropských fotbalových her (i když výsledky již znáte, mohli jste je vidět ve vysílání obecní televize) v polské Wisle, a to očima manželky jednoho z našich hráčů. V „Našich radách“ si mimo rady pro vlastníky lesa můžete přečíst mnoho zajímavého o nemocenském pojištění. Redakce obdržela články do rubriky „Jak to vidím já“. Chtěli jsme, aby v ní občané mohli vyjádřit stanoviska k různým záležitostem, uvést dle svých názorů věci na pravou míru. Jsme rádi, že jste nám příspěvky poslali, nechceme však, aby se tato rubrika jako „džin vypuštěný z láhve“ změnila ve vyřizování osobních účtů nebo se stala polemikou vedenou v bůhví kolika číslech. To jsme jako redakční rada vyloučili již v prvním čísle, které jsme redigovali. Máme zato, že by se tím Hukvaldskému občasníku dosti změnilo jeho zaměření. O Hukvaldský občasník je zájem i mimo naší obec, spory by jeho úroveň jistě snížily. Znovu musíme připomenout, že Hukvaldský občasník nechce být poplatný žádné politické straně.

Zdaleka to není výčet všech příspěvků ze 4. čísla Hukvaldského občasníku. Děkujeme všem přispěvatelům a přejeeme pěkné počtení.

Redakce

Správa obce

Úpravy prostranství u hostince „U zastávky“ v Dolním Sklenově

Ve druhé polovině července 1999 byly započaty terénní úpravy jedné ze čtyř místních částí obce Hukvaldy, a to „Úpravy prostranství u hostince U zastávky v dolním Sklenově“. Úpravy provádí firma Soldán, která v roce 1996 vyhrála výběrové řízení na realizaci projektu „Úpravy prostranství u kostela v Rychalticích a zároveň i úpravy prostranství u hostince U zastávky v Dolním Sklenově“.

Projekt z roku 1996 zahrnuje:

- přípravné fáze a demolicce,
- vybudování autobusové zastávky u hostince,

— vybudování autobusové zastávky v opačném směru,

— úprava komunikace — mostek (vjezd na pole),

— úprava hlavní silnice v délce 140 m,

— vybudování „zahrádky“,

— přístřešek „zahrádky“ (na hostinci)

Úpravou prostranství vznikne tzv. „centrum“ či „odpočinková zóna“ pro místní občany a projíždějící návštěvníky. Na prostranství před obchodem konečně zmizí velká louže a neupravený terén bude po úpravách sloužit k příjemnému posezení, k odpočinku. Celý areál však bohužel bude rušit objekt bývalé „mlékárny“, jehož majitel nyní zvažuje, jak s tímto svým majetkem naloží, jistě pochopí naléhavost úpravy této své nemovitosti. Terénní úpravy však nezahr-

nují vybudování chodníků. Myslím si, že opět vznikne pěkná zóna jedné místní části naší obce. Její realizace by měla být ukončena v říjnu 1999.

Jak jsem se již zmínila, obec Hukvaldy se skládá ze čtyř místních částí, z nichž postupně každá by měla mít jakési své centrum, kde by tamní občané mohli trávit chvíle odpočinku, trávit volné chvíle se svými ratolestmi, pohovořit se sousedy apod. Postupným budováním těchto center se chceme zabývat v tomto volebním období. Zvelebování jednotlivých místních částí máme rovněž zakotveno v Programu rozvoje obce Hukvaldy na léta 1999—2002. Je to dokument, který vyjadřuje politickou vůli zastupitelstva obce realizovat investiční akce rovnoměrně v souladu se zájmy občanů. Hlavní prioritou r. 1999 se stala rekonstrukce centra v Dolním Sklenově.

Výstavba centra v Horním Sklenově je plánovaná na rok 2000. Dle projektu z roku 1996 se bude jednat o úpravu „Bosna“ — vybudování autobusového zálivu a odpočinkové zóny. Úprava této místní části bude záležet především na vypořádání majetkových vztahů a vstřícnosti občanů, kterých se úpravy budou bezprostředně dotýkat, a na rozpočtu obce v roce 2000. Ze strany obce již dochází k potřebným náležitostem a jednáním pro vydání stavebního povolení.

Na úpravy místní části Rychaltice není zpracován projekt. V úvahu připadá dořešit plochu hřiště a prostranství za Kulturním domem. Zadáním zpracování projektu se budeme zabývat v roce 2000, vlastní realizaci tohoto jakéhosi „Sportovního areálu“ v roce 2001.

Chceme dosáhnout pěkného a důstojného vzhledu všech jednotlivých místních částí obce ke spokojenosti zde žijících obyvatel. V neposlední řadě tyto investiční akce jsou zakotveny v dokumentu, který věřím, že zastupitelé na svém zasedání schválí, aby mohl být vám občanům předložen k nahlédnutí. Tím by se zamezilo různým spekulacím, dohadům, nepokojům, proč investovat tady a ne tam a podobně.

Jen pro názornost: Centrum místní části Hukvaldy bylo upraveno v roce 1994 — celkové náklady 6,5 mil. Kč. Prostranství u kostela v Rychalticích bylo upraveno v roce 1996—1997, celkové náklady 1,6 mil. Kč. Centrum místní části Dolní Sklenově bude upraveno v roce 1999, předpoklad celkových nákladů je 1 218 000 Kč. Centru místní části Horní Sklenov a Rychaltice držím palce, neboť jejich občané si rovněž zaslouží důstojné zákoutí k trávení volných chvil a k odpočinku a pro návštěvníky tak stoupne přitažlivost i těchto klidných částí obce.

Všechna dosud upravená prostranství bezprostředně navazují na okresní silnici procházející obcí, po níž přijíždí na Hukvaldy mnoho návštěvníků a zahraničních turistů a shledávají příjemné změny a rádi se zde opět vracejí. Nedo- volme proto vandalům, aby nám ničili to, co již vybudováno je, ale budme všichni ostražití a nápomocni toto dílo ochraňovat a uchovat dalším generacím.

Jaroslava Michnová, zástupce starosty

Naše obec

Jistě jste zaznamenali, že započaly úpravy prostranství u dolnosklenovské hospody. Je dobře, že se záměr z roku 1996 konečně podaří uskutečnit, i když ne v takové podobě, jak byl původně zamýšlen (nebude přeloženo vedení NN do země). Tím po hukvaldském „Podzámčí“ a rychaltickém prostranství u kostela (svého času bylo považováno za významné místo Rychaltic a proto bylo upraveno) bude i třetí místní část obce mít své jakési centrum.

Ale o tom jsem vlastně nechtěl psát. Mne totiž zaujalo a velice potěšilo to, že současně s těmito upravenými plochami můžeme na různých místech naší obce vidět další, zpravidla menší velmi pěkné plochy. Vznikly jaksi bez velkých řečí, bez rozsáhlých projektů, bez nároků na finance z obecního rozpočtu. Díky těm občanům, kteří mají rádi hezké prostředí nejen na svém, ale i kolem sebe, je na veřejném prostranství tu kousek bezvad-

ně udržovaného trávníku s nějakým keřem, tu záhonek s květinami nebo mini skalka. Některá místa jsou upravena již delší dobu, například na Horním Sklenově u čp. 28, před čp. 13 a 14, pěkně osázený svah kolem cesty u čp. 16, kolem „obrázku“ na Paleskách (ty už obdivovali členové komise, která hodnotila soutěž Vesnice roku 98), jiná jsou nová. Zajděte se podívat k lávce přes Ondřejnici, kterou „hlídá“ socha sv. Jana Nepomuckého, loni instalovaná. Grufíkoví a Jalůvkovi tam udržují trávník, je vidět i nově nasažené keře. A to tam byl svého času velký nepořádek. Napadlo mne, že by nebylo od věci pozvat k nám na návštěvu tvůrce sochy, kameníka Bartoloměje Štěrbu z Kozojed u Plzně. Cestou kolem Ondřejnice v Rychalticích za betonovou lávkou můžete vidět, jak si tamní obyvatelé upravili a udržují břeh, mají tam blízko svých domků hezké posezení, mají tam prostor k hrám i jejich dětí. Stejně je upraven břeh řeky i u dolní betonové lávky (naproti hospodě U Richarda). Po mém soudu těmto úpravám nechybí vkus a další výhodou je to, že občané, kteří prostranství upravili, je i se samozřejmostí udržují.

To je pro mne potěšující zjištění. Stejně tak jsem byl mile překvapen, když jsem viděl, jak si majitelé zahrádek za základní školou upravili přístup ke svým pozemkům. Z obecního rozpočtu nebyla na ně vynaložena ani koruna. Prostě pochopili, že si problém přístupu musí vyřešit sami. Nebo oceňují postoj pana Kovala, který přiložil ruku k dílu a nachystal k odvozu odpad, který vznikl při čištění mlýnského náhonu. Hoši, kteří ho prováděli, vybrali i nános z dna a naházeli ho na pozemek sousedící s pozemky pana Kovala. I když se zpočátku trochu zlobil, sám potom přispěl k tomu, že mohl být odpad z koryta náhonu rychle odstraněn. Naopak jsem byl zklamán postojem některých chatarů. Bohudíky to nejsou všichni, kteří na schůzce nařikali, že jsou stále na okraji obce. Že jsou chaty na okraji obcí, není nic neobvyklého. Chatám není možno zajistit to, co trvale obydleným

objektům. Přesto chce obec chatarům, které považuje za své, vyjít co nejvíce vstříc, ale i oni musí přiložit ruku k dílu.

Všem pilným občanům děkuji, Závěrem mi dovozte vyslovit přání, aby pěkných míst v naší obci přibývalo, jen tak, pro dobrý pocit. Možná, až se přihlásíme do dalšího ročníku soutěže, bude to „závažím“ na misce vah při jejím hodnocení.

Petr Sobotík, starosta

Dopis manželů Dowlingových z Kanady

Redakce Hukvaldského občasníku obdržela dopis manželů Dowlingových, kteří v červnu pobývali na Hukvaldech. Pan Dowling byl mnoho let ministrem pro turistiku a sport ve státě Alberta v Kanadě.

Vážený pane, paní.

V roce 1992 já a moje žena jsme byli vybráni jako zmocněnci pro CESO projekt na Hukvaldech, v Brušperku a šesti dalších obcích povodí řeky Ondřejnice v okrese Frýdek–Místek. Byli jsme požádáni zjišťovat situaci v těchto osmi obcích a potom vytvořit doporučení, jak je možné využít oblast pro turistický průmysl.

Od začátku bylo jasné, že každá z oblastí byla jedinečná a měla něco zvláštního, co mohla nabídnout. A že Hukvaldy, jako rodiště Leoše Janáčka, slavného českého skladatele, v pozadí s hukvaldským hradem, by se mohly stát hlavním lákadlem a centrem pro tuto oblast.

Je to složité a nebylo by rozumné, kdyby se jednotlivé obce nedomluvily a ve svých iniciativách pokračovaly jednotlivě a šly by vlastní cestou, protože každý z osmi starostů se svými zastupitelstvy se stali součástí silné organizace, která přinesla mnohé zásadní změny v obcích a v regionu. Avšak byl to starosta Petr Sobotík společně se starostou PhDr. Jaroslavem Kunzem (pozn. redakce: v r. 1992—1996 sta-

rosta města Brušperka), kteří iniciovali projekt a dali skupinu dohromady. Nyní o sedm let později Hukvaldy s hlavní podporou jak okresu Frýdek–Místek, tak města Ostravy a dalších oblastí dosáhly úspěchů s 6. Mezinárodním hudebním festivalem Janáčkovy Hukvaldy. Všechno toto, stejně jako mnoho dalšího pozitivního, by nemohlo být skutečně bez vedení Petra Sobotíka a všech, kteří ho podporují v jeho iniciativách. My doufáme, že jeho úsilí i všech těchto lidí, kteří ho podporují, je jasně srozumitelné a uznávané. Moje žena a já jsme se vrátili do České republiky na zahájení Mezinárodního festivalu Janáčkovy Hukvaldy 1999. Bydleli jsme v novém penzionu na Hukvaldech a absolutně dokonale jsme strávili tři velmi nádherné dny účasti na různých festivalových představeních.

V roce 1994 jsme se zúčastnili druhého projektu v oblasti Hranic a také jsme byli ohromeni počtem projektů, které byly úspěšně dokončeny pod vedením starosty PhDr. Vladimíra Juračky a jeho zastupitelstva. Jejich úsilí je určitě chvályhodné, protože bylo uděláno mnoho pro zviditelnění Hranic i celé oblasti pro současnost i budoucnost. Naše gratulace PhDr. Juračkovi a jeho zastupitelstvu.

Nyní doma, po příliš krátké návštěvě Vaší krásné země, budeme pokračovat v podpoře zájmů těchto velmi atraktivních oblastí, které jsou nám tak známé a samozřejmě se těšíme na další návštěvu České republiky.

S pozdravem

Robert a Olga Dowlingovi, Canada

PS: CESO (Canadian Executive Service Organization) je organizace s téměř 4000 v důchodu žijících dobrovolných pracovníků. Organizace dostává finanční prostředky od obou kanadských národních a provinčních vlád a mnoho ze soukromého sektoru. Dobrovolní poradci jsou zváni k projektům, protože mohou využít svých zkušeností a my jsme se zúčastnili těchto projektů, protože máme znalosti a zkušenosti s turistickým průmyslem.

Informace obecního úřadu

PROVOZNÍ DOBA NA OBECNÍ SKLÁDCE:

Pondělí:	8.00 hod.—13.00 hod.
Úterý	8.00 hod.— 9.00 hod.
Středa	8.00 hod.— 9.00 hod.
Čtvrtek	8.00 hod.— 9.00 hod.
Pátek	14.00 hod.—16.00 hod. vždy v lichý týden
Pátek	8.00 hod.—10.00 hod. vždy v sudý týden

DORUČOVÁNÍ POŠTOVNÍ ZÁSILEK:

Od 1. září si občané mohou po předchozí telefonické dohodě s vedoucí pošty domluvit vyzvednutí doporučené záсылky do vlastních rukou i v sobotu od 7.00 do 8.30 hod. Zásilka jim bude vydána zaměstnancem naší pošty v dohodnutou dobu.

Jak to vidím já

I cesta může být cíl

Atmosféru večerních programů na hradě je těžké popsat, tu musíte vyzkoušet osobně. Sedíte mezi šesti stěnami, nad kamennými hradbami krouží ptáci, nadýchaná linka po tryskáči se pomalíčku rozplývá v modří oblohy. Během představení nebo potmění — nevěšmnete si kdy, protože sledujete děj na jevišti, a když dozní poslední tóny skladby a diváci se zvednou z laviček v kulatině, je noc. Nádvořím se line vůně anýzu (zazdřený perníkář vyčítavě vztahuje dlaně skrz kameny ve zdi) a ukázněný zástup se pomalu a opatrně vydává na cestu dolů z hradu.

Při prvním nočním sestupu člověk plánuje, že příště si vezme baterku. Na příští akci ovšem opět vyráží do kopce v plném slunečním jasu, a tak na své předsevzetí zapomene. V noci pak tápe ve tmě a klo-

pýtá po asfaltu. A přespříště už se hrad vydává svítlnou úmyslně nevybaven. Procházka pod kaštany, jejichž koruny jen vyjimečně propustí měsíční paprsek, je totiž velmi napínavá a romantická. Hostující umělce to možná zamrzí, ale nejen ve mne zanechala cesta neosvětlenou oborou ještě hlubší dojmy než japonské taneční umění či kytary Poutníků.

Jana Kročová

Zamyšlení nad správou obce

V Hukvaldském občasníku (HO) č. 3/1999 byla otevřena nová rubrika, a to „Jak to vidím já“. První příspěvek byl značně kritický, nic proti tomu, právě naopak. Věcná kritika je hybnou silou dění. I když se příspěvek týkal důležitého problému, tak jak to vidím já, jsou ještě významnější. Uvedu dva. Oba se týkají správy obce. Ale než tak učiním, poznámka na úvod. Sledoval jsem záznam ze čtyřhodinového maratónu 6. zasedání obecního zastupitelstva, které se konalo 30. června 1999. Myslím, že kdo ho sledoval rovněž, tak musel být přinejmenším vyveden z míry, neboť v něm ztěžilo šlo o střet pluralitních názorů v zájmu obce, ale spíše o stranické pŕtky a vzájemné osočování. Tento styl práce je varující a nemŕže nikomu přinést užitek. Myslím, že by si členové obecního zastupitelstva záznam z jednání měli přehrát a mnozí se zamyslet sami nad sebou. Vždyť takhle přece nelze spravovat obec.

A nyní konkrétně k těm dvěma problémům, které považuji jako klíčové od počátku funkčního období:

1. Uplynulo již devět měsíců činnosti nového obecního zastupitelstva, ale dosud jsem neslyšel, že by byl splněn požadavek z 2. zasedání (konaného dne 22. 12. 1998), a to protokolární převzetí správy obce od předchozího obecního zastupitelstva. Vždyť obecní zastupitelstvo spravuje majetek, jestli se nemýlím, v hodnotě okolo 60 mil. Kč, minulé obecní zastupitelstvo rozpracovalo některé akce (spojené i se 4,5 milionovým zadlu-

žením) a připravovalo jiné k realizaci. Ví snad noví členové obecního zastupitelstva v jakém stavu se toto vše nachází atd.? Nebo snad protokolární převzetí správy obce není nutné? Jaká je potom odpovědnost za obecní majetek, za rozpracované a připravované akce atd.?

2. Druhým problémem, na první nava-
zujícím, je přijetí „Programu rozvoje obce“. Kdo sleduje zasedání obecního zastupitelstva, ví, že tento bod byl letos na pořadu jednání již třikrát, ale program dosud přijat nebyl. Bude-li přístup některých členů obecního zastupitelstva k němu takový jako dosud, naděje na jeho přijetí je mizivá. Obec Hukvaldy tento dokument od doby platnosti zákona o obcích z roku 1990 bohužel ještě nikdy přijat neměla. To, co bylo vydáno ve druhé polovině minulého funkčního období (zveřejněním v HO č. 4/1997) jako tzv. „Komplexní program obnovy vesnice“ (název není podstatný), nikdy nebylo prokazatelně schváleno obecním zastupitelstvem (pouze účast v soutěži obcí). Když zákonodárci dali v § 14 zákona o obcích ve výčtu samostatné působnosti obce na první místo schvalování programu rozvoje obce a jeho kontrolu, pak hospodaření s majetkem a teprve sestavování rozpočtu obce, nepochybně chtěli zdůraznit význam programu rozvoje obce jako dokumentu, v němž budou stanoveny cíle, kterých zastupitelstvo hodlá ve svém funkčním období dosáhnout. Programové cíle pochopitelně nepotřebují být doloženy částkami na jejich zabezpečení. K tomu slouží roční rozpočty, kterými se konkretizuje zabezpečování jednotlivých úkolů v tom kterém roce.

Protože obecní rada jako výkonný orgán dle ustanovení § 45 zákona o obcích zabezpečuje především hospodaření obce (dle schváleného rozpočtu), ale také projednává a řeší návrhy, připomínky a podněty předložené jí členy obecního zastupitelstva, komisemi nebo občany a další, neodkladně by se měla ujmout řešení těchto dvou důležitých úkolů, jak jí to ukládá zákon. Zákon je totiž víc

než předvolební hesla a sliby. A navíc každý zvolený člen zastupitelstva sliboval na ustavujícím zasedání mimo jiné, že se bude řídit zákony ČR. A sliby se mají plnit! Tak to vidím já, a nejen já.

Zdeněk Hubeňák st.

Veřejné osvětlení

Vážení čtenáři.

Chtěl bych také napsat pár řádků za svou firmu ohledně veřejného osvětlení, protože některé věci je třeba uvést na pravou míru. Je moc špatné a nefér, když se občané dozvídají z obecní televize některé skutečnosti neúplné a několikrát překroucené. Nesmírně mne rozčílil výrok jednoho člena rady, když hovořil „tam o tom kousku na koupališti a Podlesí“. „Tam ten kousek“ obnášel tažení pěti set metrů kabelu, přes šest set metrů lan a osazení desítky kusů svítidel. Z celkové částky osmdesáti tisíc, jak bylo nevhodně a pro občana mylně uvedeno, obnášel šedesát dva tisíce jen materiál na tuto akci. Ještě závěrem bych chtěl podotknout, že práci ve výškách a ve většině případů pod napětím nelze srovnávat třeba se sečením trávy.

Pavel Kroča

Poznámka redakce: Příspěvek pana Kroči je reakcí na poslední jednání obecního zastupitelstva 30. 6. 1999

Hospodaření v obecním lese

Vzhledem k informacím, které se v současnosti objevují mezi občany obce a týkají se hospodaření v obecním lese, cítím se povinen občany obce seznámit s podstatnými ukazateli hospodaření v obecním lese a současnou situací.

V roce 1993, kdy jsem na základě smlouvy s tehdejším vedením obce převzal hospodaření v lese, jsem obecní lesy znal ze svého působení v státních lesích. Moje představa byla, že zvládnout hospodaření v přibližně 36 ha lesa je maličkost, i vzhledem k tomu, že jsem měl na

starosti v polesí Hukvaldy přibližně 9 600 ha lesa.

V letech 1993 a 1994 bylo stěžejním úkolem obnovit přestárlé bukové porosty nad hnojištěm, které byly ve stáří 146 let, měly být dávno již vytěženy a nahrazeny novou výsadbou. Tuto těžbu zastavila právě předávka lesů od státu zpět obci a jiné okolnosti. Stromy byly ze spodní části zasaženy hnilobou a další otálení by dále zhoršovalo kvalitu dřeva. V té době jsem se poprvé setkal s množstvím laických názorů na zamýšlenou obnovu lesa. Převládaly ty, že je třeba les zašetrřit apod. Samozřejmě bylo naprosto v pořádku, že vlastník zastoupený radou obce uplatňoval svá vlastnická práva. Jednání v tomto roce proběhlo poměrně bouřlivě, ale vše se nakonec v rámci zákonů, vyhlášek a lesního hospodářského plánu vysvětlilo a k dohodě došlo, poněvadž zde byla snaha rady obce problémy poznat a vzápětí je řešit. Tehdy jsem pochopil, že je nutno dělat vedle odborné činnosti i komunální politiku a po vzrušených debatách, kdy jsem předkládal radě obce spoustu právních, ekonomických i odborných argumentů, rada obce souhlasila. Že to bylo správné, se ukázalo hned v roce 1995, kdy se podařilo uhradit převážnou část pěstebných nákladů z dotací, které v letech následujících již byly velmi omezeny.

V roce 1995 po úpravách předpisů týkajících se funkce lesního hospodáře, přešla po jednání s obecním zastupitelstvem smluvně tato funkce na mne. Důvodů bylo několik. Předně lesního hospodáře obci dělal za Lesy České republiky, s.p. mladík, který dokončoval při zaměstnání školu a v podstatě jsem ho musel v těchto věcech učit. Druhým důvodem byl fakt, že lesní zákon a související předpisy dávají lesnímu hospodáři určité možnosti při rozhodování o vedení lesa, ale tyto možnosti jsou různě finančně náročné. Na jeho rozhodnutí tedy velmi závisí ziskovost lesa. Pokud ovšem není na tomto přímo zainteresován., snaží se stanovit předpis mimo jiné tak, aby vyhověl případné kontrole. Vlastník lesa musí plně

jeho rozhodnutí respektovat a realizovat bez ohledu na cenu, což je pochopitelně pro vlastníka méně výhodné. Proto také většina větších vlastníků tento problém řeší vlastním hospodářem.

V průběhu let byly na majetku vykonány kontroly hospodaření, a to ze strany Okresního úřadu Frýdek–Místek, Ministerstva životního prostředí a v neposlední řadě kontrolní komise obecního úřadu. Ve všech kontrolách nebylo shledáno podstatných chyb v hospodaření.

Od roku 1994 bylo vytěženo přibližně 1300 m³ dříví, za které obec utřžila 1 651 200 Kč, z toho bylo 221 500 Kč příjem z dotací. Výdaje byly ve výši 1 088 300 Kč. Rozdíl, tedy zisk, je 562 900 Kč. Z těchto výdajů dále obec financovala zalesnění pastviny v Krnálovicích — 1,78 ha, kde je dnes na převážné části pozemku již zajištěný les. Celkem se od roku 1994 zalesnilo 54 500 ks sazenic lesních dřevin. V současné době jsou všechny holiny zalesněny a polovina z nich již zajištěna (nevyžaduje další odlesňování a ochranu kultur). Do konce desetiletého hospodářského plánu zbývá vytěžít přibližně 150 m³ dříví, což není mnoho, ale protože je již polovina kultur zajištěna, nepředpokládají se již velké výdaje na pěstební činnost. Pokud bude v dalších letech uplatňována dotační politika, tak jak je v koncepci ministerstva zemědělství, lze očekávat příjmy z dotací za zajištění kultur. Proto předpokládám do konce desetiletého plánu možnost vyrovnaného rozpočtu.

K celkovému výnosu z lesa uvádím pro porovnání tyto údaje. Obec má nyní 35,14 ha lesa, což představuje 2 670 Kč zisku na hektar a rok. Při předpokladu vyrovnaného rozpočtu do konce desetiletí lze počítat hospodářský výsledek zisk 1 603 Kč na hektar a rok. Pro porovnání uvádím čísla ze Zprávy o stavu lesního hospodářství ČR — MZ ČR (1997, str. 88) pro rok 1997, kde byl zisk u státních lesů 83 Kč/ha, u obecních lesů 618 Kč/ha a u soukromých lesů 1300 Kč/ha. Takže čísla hovoří jasně.

Se změnou obecního zastupitelstva

a obecní rady v komunálních volbách 1998 jsem pochopitelně očekával to, že se zvýší zájem nového zastupitelstva o hospodaření v lese. Nezávislí kandidáti toto měli i v programu — cituji: „zprůhlednit hospodaření v lese“. První reakce následovala až poté, co se stala nešťastná krádež dříví, která bohužel do současné doby není došetřena. Ihned po nahlášení krádeže znělo rozhodnutí rady „pozastavit proplacení faktur, pozastavit funkci lesního hospodáře“. Tím byla nastolena situace, jako bych dřevo ukradl sám. Reakce velmi podivná při faktu, že se mnou osobně nikdo nejednal a případ je nadále v šetření. Již tato reakce nové rady naznačovala její určitý styl práce. Když jsem se snažil o osobní kontakt s jednotlivými členy rady, odpověď byla většinou „nevím, až co rada“, „a co já“, „proč já?“ a podobně. Po mých urgencích jsem byl přizván až na třetí radu, kde jsem se snažil vysvětlit, že zastavení prací v lese není vhodné vzhledem k potřebě vyžínání v kulturách, dále otázky fungování lesního hospodáře apod. Přestože jsem měl pocit, že členové rady pochopili, oč jde, písemná zpráva z rady zněla v takovém duchu, jako kdybych na radě vůbec nebyl. Z toho jsem došel k jednoznačnému závěru, že účelem tohoto chování není spolupráce, ale můj „odstřel“ z hospodaření v lese v tom duchu, jak bylo jednáno s panem Sýkorou nebo panem Kročou. Přesto jsem se snažil na dalších radách dále jednat, dokonce jsem v rámci budoucí spolupráce přistoupil na částečnou úhradu (60 %) vzniklé škody, i když z příslušného ustanovení smlouvy nevyplývá povinnost vzniklou škodu uhradit. Reakce rady byla opět podobná. Přestože jsme se domluvili na úhradě do konce roku, rada tuto úmluvu opět nedoržela a v písemné odpovědi byl termín do konce října v souvislosti s uzavřením nové smlouvy. Jaké mohu z toho vyvodit závěry?

Odpovědi lze hledat například v zákonu o obcích, který umožňuje to, že jednání rady není veřejné a z písemných podkladů rady není jasné kdo a jak hlasuje. Zazna-

menává se jen kolik hlasů bylo pro, kolik proti, kolik se zdrželo hlasování. Odpovědnost potom padá na radu jako celek. Pokud je mi známo, tento fakt je ve vyspělých demokraciích naprosto nezvyklý. Víím, že je tento fakt složitější, nicméně umožňuje „schovávat se“ za rozhodnutí rady před občany (např. trestní zákon nezná kolektivní vinu a kolektivní trest). Ti potom nemají kontrolu, jak se chová jejich zvolený zástupce a rezignují. To umožňuje potom tvoření účelových zájmových skupin, které vůbec nemusí odpovídat zvolenému poměru politických stran a jejich programů. Naštěstí existuje obecní zastupitelstvo, které veřejně je.

Závěrem několik slov obecně. Na Hukvaldech jsme s manželkou letos již 10 let. Nikdy jsme lidi nerozdělovali podle toho, jestli jsou z Rychaltic nebo Hukvald, ve které jsou politické straně nebo jestli byl pradědeček dráb (to nám bylo jednou rovněž vážně řečeno). Nemáme rádi, když se nám někdo snaží vnutit s kým se máme a nemáme bavit a nemíníme se podrobit snahám o separaci určitých zájmových skupin občanů. Na tom vydělal vždy jen někdo, nikdy ne všichni. Protože nemáme na Hukvaldech příbuzenské vztahy, snažíme se žít a jednat ve vzájemné toleranci pokud možno se všemi. Našli jsme zde mnoho přátel a víme, že je zde mnoho báječných lidí. Do komunální politiky jsme byli zataženi tím, že pracujeme pro obec. Pochopitelně mi není jedno, jak se hospodaří s daněmi, které přes finanční úřad obci platím. Řešení vidím v tom, že mnoho dobrých lidí, kteří zde bydlí, ale pracují v Ostravě, Frýdku–Místku a jinde, musí pochopit, že není možno se domů jít jen vyspat, ale že zde musí aktivně žít.

Svatopluk Lévi

Fa Kroča Pavel – elektroúdržba

Na posledním zasedání obecního zastupitelstva obce Hukvaldy dne 30. 6. 1999 jsem nabyla dojmu, že činnost podnikatelů je ohrožena. Doslovně: „nic

proti nim nemáme, ale smlouvy s nimi rušíme“, jak bylo někým na zastupitelstvu vyloveno. Uvádím na pravou míru podstatu věci:

Po dobu mého působení na OÚ Hukvaldy se snažím hledat možnosti, jak ušetřit finanční prostředky obci a není mi lhostejné, jakým způsobem se provádí údržba veřejného osvětlení v naší obci při srovnání údržby v obcích okolních. Celou záležitost projednávala rada, která mne pověřila zjistit cenové nabídky čtyř firem na provádění těchto prací a připravit nový návrh smlouvy s panem Pavlem Kročou, a to v poměru hlasování 4:1:0. Po vyhodnocení rada dospěla k názoru, že existují i služby levnější, ale nejlepší firma ještě nemusí odvádět kvalitní servis. A ještě něco: k tomuto opatření jsme nepřistupovali z důvodu znechucení práce našemu podnikateli, jak by se to dalo chápat, ale pouze z důvodu přehodnocení dosavadního způsobu zajišťování těchto služeb.

Nechala jsem si způsob financování i údržby vysvětlit panem Kročou, kterého jsem pozvala i na zasedání rady, kde bylo navrženo zahájit jednání o úpravě smlouvy o dílo na údržbu veřejného osvětlení v naší obci v poměru hlasování 4:1:0. S úpravou smlouvy pan Kroča souhlasil.

Předmětem oprav a údržby nově bude :

- výměna výbojek pouze 2x do měsíce včetně pravidelné kontroly,
- ostatní odborné práce pouze dle pokynu objednatele,
- materiál se bude skladovat na OÚ Hukvaldy,
- zodpovědný pracovník OÚ povede o uložení materiálu řádnou evidenci,
- provádění údržby zhotovitel oznámí na OÚ nejpozději 1 den předem.

Tento způsob spolupráce s fa Kroča P. se jeví přehledný, jasný. Obecní rada se zároveň zabývala vypínáním el. proudu v noci. Z důvodu většího nárůstu krádeží, vandalismu, vloupání do osobních automobilů rada dne 14. 7. 1999 na svém zasedání rozhodla o zapojení veřejného osvětlení průběžně celoročně. K tomuto

rozhodnutí se přiklonil i pan Kroča, neboť neustálým vypínáním a zapínáním spínacích bodů dochází k většímu opotřebování výbojek. V neposlední řadě — byli jsme jedni z mála obcí, kde k tomuto opatření nedošlo, vzhdyť se jedná o bezpečnost našich občanů především.

Co dodat na závěr? Žabomyší války nikam nevedou, uvádět věci na pravou míru je pro mne důležité, hledat společná řešení ku prospěchu všech však prvotně.

Jaroslava Michnová, zástupce starosty

Můj názor

K IDEOLOGICKY LADĚNÉMU ČLÁNKU PANÍ KORNĚTOVÉ V OBČASNÍKU 3/99.

Nevím, za koho jste v tomto článku mluvila. Pokud jenom za sebe, jistě se nebudete zlobit, když se k tomuto vašemu názoru vyjádřím. Pokud se ale zmiňujete o stranách KSČM a SNK, nejspíš se vyjadřujete za stranu ODS, které jste zřejmě příznivcem.

Nemyslím si, že by naši občané byli kulturní barbaři, jak se snažíte naznačit. Nevím, jestli přes vámi zmiňované špatné brýle jste sledovala celý průběh Janáčkových oslav a poctivě si čárkovala účast tak, jak se to dělalo před listopadem 1989 při podobných akcích. V této době, musím připomenout mladším občanům, že neúčast na takových akcích, o nichž se zmiňujete, byla vážným přestupkem.

Nyní si, paní Kornětová, myslím, že je to již trochu jinak. Vzhledem k tomu, že dost pořadů mohli místní občané již shlédnout v minulých letech, nemají proto potřebu některé vidět opakovaně. Náš občan si možná raději zajde do obory v době, kdy ví, že tam není takový nápor turistů, aby se mohl odreagovat od svého zaměstnání a svých problémů. Pro některé důchodce, si myslím, je například ze zdravotních důvodů přijatelnější nechat se zavézt autobusem do divadla v Ostravě, než absolvovat ve svém věku cestu na hrad nebo do amfiteátru. Vám možná zdraví ještě slouží dobře, takže se nad touto věcí nezamýšlíte. Rovněž

finančně si musí každý důchodce rozmyslet, jestli pojede do divadla na něco nového, nebo půjde do obory na představení, které již několikrát viděl v minulých letech. Věřím, že pokud budeme mít v obci hodně takových lidí, kteří nás budou kontrolovat a kritizovat za účast nebo neúčast, že kultura v naší obci nezemře. Nakonec bych vás požádal, jestli bych mohl nahlédnout do vašich „záznamů“, neboť mne rovněž zajímá, kteří občané byli přítomni na této vámi zmiňované akci. Mrzí mě, že já jsem byl zrovna zaneprázdněn.

Pokud haníte celosvětově významné médium internet, o tom se již vůbec neřadí polemizovat. Na to zeptejte děti základní školy. Ony vám řeknou, o co se vlastně jedná. Takže příště, až budete velebit tisk a televizi, nezapomeňte rovněž na internet. Toto médium přece již hojně využívá i starosta naší obce a také mnoho zdejších podnikatelů, kteří se tímto způsobem prezentují. Je mi líto, že v našem hezkém časopise se vyskytují články, jejichž obsah rozhodně nepřispívá k dobrým mezilidským vztahům.

Antonín Kuboš ml.

Z našich škol

Školní rok 1999/2000 klepe na dveře

Vážení rodiče, milé děti.

Konec prázdnin se nezdářítečně přiblížil. V pátek 20. srpna ještě odjelo 44 dětí a 5 učitelek na týdenní klimatický pobyt do Velkých Karlovic, který pořádala škola. Děti využily posledních dnů prázdnin ke hrám, výletům, soutěžím, besedám.

Slavnostní zahájení školního roku se uskuteční před budovou školy 1. září 1999 v 8.00 hod. Prosím rodiče, aby děti přinesly podepsané oznámení, které dostaly koncem minulého školního roku, zda máte zájem o zakoupení balíčku seší-

tů, výkresů a základních školních potřeb za ceny z velkoskladu. Distribuce bude probíhat přímo ve škole. Učebnice budou dětem rozdány 2. září. Obědy mohou rodiče zaplatit v pondělí 30. a v úterý 31. srpna do 16 hod., ve středu 1. září pak do 14 hod.

Přihlásili jsme se k projektu Okresní hygienické stanice Frýdek-Místek k odběru mléčných svačinek. Mléčná svačinka pro zájemce bude distribuována vždy čerstvá v úterý a ve čtvrtek. Svačinka bude obsahovat 200 ml ochuceného mléka a 1 ks pečiva v celkové ceně 5 Kč. Blíží informace budou podány písemnou formou. Sortiment zboží v bufetu bude zachován tak jako v minulém roce se širším výběrem nealkoholických nápojů vhodných pro dodržení pitného režimu dětí.

Dále jsme koncem školního roku ve spolupráci s radou školy požádali o přidělení grantu ze Školského úřadu na kroužky. Naše snaha o zajištění činnosti pro děti i mimo školu byla oceněna v okresním měřítku druhým místem a můžeme čerpat pro tento školní rok částku 14 000 Kč. Tady bych chtěla požádat občany, pokud mají doma kroje z Lašana a mohou je nabídnout škole, byli bychom velmi rádi. Pořízení nového kroje je záležitost velmi nákladná. Starší děvčata už dorůstají a chtějí s Lašánkem vystupovat. Po dohodě se ZUŠ Brušperk a rodiči budou tři talentovaná děvčata navštěvovat hodiny zpěvu a čtyři zájemce bude hrát na cimbál vyučovat pan učitel Zetek. Nově bude ve škole cvičit dechová hudba, jejíž činnost zahájili a vedou pan Piskoř a pan Strakoš. S úspěchem se představila na „Obecním výletě“.

Pro mimoškolní aktivity dětí je také k dispozici areál školy, kde je hřiště na volejbal, betonový pingpongový stůl a nově umístěny branky na fotbal. Děti si mohou kdykoliv o víkendech nebo odpoledne zahrát. Podobné branky nechal svařit pan starosta u pana Matuly i do Rychaltic za Kulturní dům. Já v žádném případě nejsem proti hřišti v Rychalticích, pokud bude dostatek finančních

prostředků, ale my již máme zpracovaný projekt na sportovní areál kolem školy, jehož první etapa je již dokončena. Do naší školy chodí i děti z Rychaltic a všechny mohou kdykoliv areál využít. V loňském roce jsme začali umožňovat rodičům, aby mohli na základě smlouvy bezplatně využít tělocvičnu školy pro děti. Rodič přišel, domluvil se, kdy je tělocvična volná, vzal kromě svých dětí ještě jejich kamarády, podepsal zodpovědnost a děti si mohly zahrát třeba florbal. Naši bývalí žáci zase chodili do tělocvičny hrát florbal o sobotách. Je to pro nás, hlavně pro pana Sýkoru, práce a zodpovědnost navíc, ale nabízíme jim tak možnost volný čas aktivně využít.

V letošním školním roce došlo také ke změnám v pedagogickém sboru. Z rodinných důvodů odešly pí učitelky Doubravová a Fojtíková. Místo nich nastoupí pí učitelka Jaklová, která bude po dobu mateřské dovolené zastupovat učitelku Nevludovou a od října učitel Martin Křenek.

Již koncem prázdnin jsme připravovali celoroční plán práce školy, s nímž budou rodiče seznámeni na první schůzce, která se bude konat v jídelně školy ve středu 22. září v 17. hod. Zde také mohou vznést své dotazy, připomínky a náměty k práci školy. Rodiče se mohou také kdykoliv obrátit s dotazem nebo připomínkou telefonicky na číslo 699 238 nebo večer na číslo 699 711. Do rozpočtu školy pro příští školní rok jsem navrhla realizaci v letošním roce zpracovaného projektu na obnovu telefonní sítě ve škole tak, aby nebyl pro rodiče problém si kdykoliv zavolat příslušné paní učitelce a domluvit se s ní. Pokud bude návrh schválen, bude to zase krůček ke zlepšení komunikace mezi učiteli a rodiči.

Milé děti, školička byla k 1. září nově vymalována, vyzdobena a připravena na váš návrat. Když jsem se o prázdninách s některými z vás setkala, tak jste říkaly, že se do školy těšíte, ale ne na učení. Ale nedá se nic dělat, povinnost je povinnost a nějak to společně určitě zvládneme.

*Mgr. Alena Lévová,
ředitelka ZŠ L. Janáčka*

Ze života farníků

Strípky z farní kroniky

Po odchodu P. Josefa Pírka za faráře do Klenovic na Hané nebylo mnoho uchazečů o faru Rychaltickou, protože budova farní byla v tak desolátním stavu a vlhká, že ani poslední dělník v Rychalticích nebývá v tak nezdravém a vlhkém stavení. I ti kněží, kteří se přišli podívat, odcházeli s pevným úmyslem, že se hlásiti nebudou. Rozhodnutím arcibiskupa Dr. L. Prečana byl P. Julius Křištof, dosavadní farář v blízké Trnávce, jmenován farářem v Rychalticích od 1. března 1935. Nový farář P. Julius Křištof narodil se v Prostřední Bečvě 12. dubna 1892. Studoval teologii v Praze, 3 roky v Olomouci, kdy byl vysvěcen v chrámu sv. Václava Jeho Eminencí Lvem Skrbenským 5. července 1918. Kaplanská místa zastával v Hovězí u Vsetína, v Chropyni na Hané, Příboře, z Příbora byl jmenován administrátorem v Trnávce v březnu 1931 a tam působil do roku 1935. Za tyto 4 roky postavil tam nový kostel a opravil farní budovu. Rok po vysvěcení kostela v Trnávce přešel do druhých starostí v Rychalticích. Fara v Rychalticích se měla již dávno stavěti, ještě před světovou válkou nabízel J. E. kardinál Fürstenberg P. Parobkovi, že mu postaví novou faru, ale ten nechtěl, že je v dosavadní spokojen. Technická komise, svolaná 16. března za účasti stavebního technika z Kroměříže p. Roska, ing. Mlčocha, ředitele panství na Hukvaldech, a nového faráře zjistila pramizerný stav fary. Největší odpor budil záchod, který byl takřka vklíněn do kuchyně a tím celá stěna kuchyně byla vlhká do výše 2 m. Mimo to záchodová žumpa byla přímo pod jediným kuchyňským oknem a šířila zápach do kuchyně. Původní stavitelův plán na poschodí nebo alespoň tři světnice v poschodí padl pro nedostatek financí a nepochopení. Proto bylo nutno udělati pořádek v přízemí. Po dlouhé debatě konečně prosadil svůj návrh pan ředitel, by záchod se rozbořil, jáma se zavezla

a zřídil se ve faře samočinný el. vodovod Darling a též moderní splachovací záchod a koupelka vedle. P. Roska měl vypracovati plány. P. Křištof docela potichu přijel s nejnutnějším šatstvem, na květnou neděli měl první mši sv. a ohlásil, že každý den v 7 hod. bude mše sv., že on sám bude dočasně po dobu oprav bydlet na zámku na Hukvaldech a bude sem dojížděti na mši sv., choditi do školy a úřadovati.

Plány byly schváleny 12. dubna a 29. dubna začali zedníci p. Jan Žábenský a p. Valentin Rožnovský stavěti pod stavitelem Josefem Hendrychem z Místku, který se po celý čas stavby ani zde neukázal. Kostelní výbor stavěl jest takto ve vlastní režii. Podle plánu záchod byl zrušen a nový záchod postaven s koupelnou naproti kuchyně, mimo to farář ve vlastní režii prosadil nové široké okna v kanceláři, kde dříve bývala tma, obzvláště při zamračeném počasí, též nová podlaha dána, nejen do kuchyně, ale i do kanceláře. Dveře vedoucí ze salónu do světnice směrem k zahradě byly zazděny a v malé světnici zřízena moderní knihovna ve zdi s posuvnými dveřmi, rovněž dána nová moderní kamna a lavor s odpadem k umývání. Vodovod dán do kuchyně i ke kamnům. Všechna kamna přestavěna, i sporák — dány nové plotny i nové trouby. Celková vydání na přestavbu fary činí 18 645 Kč. Patron zaplatil 6 217,60. Dodatečně bylo nutno postavit novou studnu, ježto do staré studny tekla močůvka z nového záchodu.

Arcibiskupská správa pily zaslala farářů toto oznámení: „Dle nařízení našeho úřadu dovolujeme si Vám sdělit, že jeho arcibiskupská milost Vám darovala na opravu farní budovy v Rychalticích následující materiál: 38 m² prken 33 mm silných na podlahy, 0,180 m³ borových fošen na dveře, 50 mm, 0,380 m³ borových fošen na okna, 52 mm, 5 kusů trámů 5 m dl. pod podlahu, 10 kusů hranolů ⁶/₁₀ 4 m dl. na plot, 200 kusů latěk 120 cm na plot. Správa arcib. pily Hukvaldy, Mácha.“

Kolaudace fary byla provedena 17. říjnu 1935.

Josef Čajánek

Malý rozhovor na aktuální téma

Co přinesl rok 1999 firmě BESKYD AGRO a.s. Palkovice ? O odpověď na tuto otázku jsem požádala ředitele firmy pana ing. Františka Židka:

Pokud si vzpomínám, asi před rokem jsem uvedl hlavní program našeho podnikání a konstatoval jsem, jak nepřízeň počasí v letech 1996 a 1997 poškodila naši ekonomiku. Rok 1998 byl z této stránky příznivější. Dosáhli jsme dobrých výnosů jak u řepky tak i u obilovin. Taktéž ceny mléka a masa byly relativně dobré. Tato skutečnost nám pomohla smazat výpadky z předchozích let a dovolila nám splatit výrazně půjčky a dívat se s optimismem do roku 1999.

Takže spokojenost?

Ale nic se nemá chválit, neboť letošní rok nás překvapil tak nemile, jak jen to bylo možné. Pouze tržní řízení při nízké koupěschopnosti našich lidí přinesla „své ovoce“ a dá se říci, že není jediný úsek výroby, který by zaručoval ekonomiku.

Mohl byste to alespoň na některých příkladech dokumentovat?

Jistě, uvedu pár příkladů: vepřové maso, které je našim nosným programem, bylo realizováno v rozpětí od 23 do 27 Kč za 1 kg, což je o 8 Kč méně než v roce 1998. Za mléko dostáváme od měsíce dubna v průměru 6 Kč za 1 litr, což je o 1,80 Kč méně než v roce 1998. Za řepku jsme dostali 540 Kč za 1 q, v roce 1998 710 Kč, za sladovnický ječmen 300 Kč za 1 q, v roce 1998 to bylo 390 Kč. A tak bych mohl pokračovat.

A co dál?

Naší velkou výhodou je skutečnost, že nemáme velké úvěrové zatížení, a také díky moderní technice se daří snižovat náklady. Ale cenové nůžky se už rozevřely na maximum a dá se říci, že mají téměř likvidační polohu. Energie (hlavně nafta), hnojiva, chemie aj. v cenách stoupají a naše produkty jsou v cenách roku 1985.

Ve středisku Rychaltice se nám daří výroba mléka v rekonstruovaném kravině. Letos se užitkovost přiblíží 5 700 litrům na jednu dojnici, což je dobré. Problémy jsou v nezemědělské výrobě, kde se těžko shání zakázky. Pro občany Hukvald se snažíme zajistit dovoz šterku, písku a jiného stavebního materiálu včetně rozvozu malého množství multikárou. Tuto službu zajišťuje ing. Foldyna. Máme i další záměry investičního charakteru, ale vzhledem k nejasné koncepci zemědělství do budoucna nechceme zatím neuváženě investovat.

Pane řediteli, děkuji vám za podrobné informace o hospodaření Vaší firmy. Přeji vám i všem vašim zaměstnancům mnoho úspěchů při realizaci vašich záměrů, jejichž splnění závisí, jak jste zmínil, na ujasnění koncepce zemědělství v budoucnu. Ještě jednou děkuji.

Malý rozhovor na aktuální téma připravila a tázala se redaktorka

Svatava Hrabovská

Minulost a přítomnost naší obce

Poslední dny

Dne 10. srpna 1928 kolem osmnácti hodin zastavilo před Kleinovým sanatoriem v Moravské Ostravě na Hornopolní ulici auto Červeného kříže, z něhož vystoupil, podpírán dvěma zřízenci, silný muž střední postavy s krásnou hlavou zdobenou hustými bílými vlasy. Nikdo tehdy netušil, koho záchranné auto přivezlo a odkud přijelo. Nikdo také nevěděl, že nemocným mužem je jeden z našich největších hudebních skladatelů dr. Leoš Janáček, a že ho jen náhlé a těžké ochuravění touto neobvyklou cestou přivedlo do Moravské Ostravy.

Leoš Janáček se narodil 3. července 1854 v Hukvaldech jako devátý syn učitele Jiřího Janáčka. Jeho rodným domem

byla místní triviální škola pod zříceninou jednoho z největších moravských hradů. Už jako dvanáctiletý odešel do Brna. Zde vystudoval a působil až do konce života jako ředitel varhanní školy a profesor státní konzervatoře.

Na své rodiště však nikdy nezapomněl. Miloval rázovitý upřímný lašský lid, který mu byl zdrojem inspirace pro mnohé jeho hudební skladby. Na Hukvaldech si dokonce koupil přízemní domek pod strmou Babí hůrou. Za letních pobytů tu hodně pracoval i odpočíval. Později přikoupil též kus lesa na své oblíbené Babí hůře.

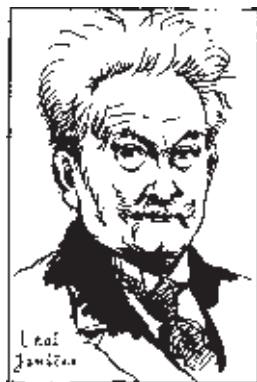
Ještě ve středu 8. srpna vystoupil naposled na Babí hůru. Už večer mu nebylo dobře. V noci dostal hnisavý ušní výron. Obvodní lékař dr. Emil Franta z Hukvald zjistil, že Janáček dostal chřipku, která se projevovala zánětem v krku a zánětem středního ucha. Nepravidelná srdeční činnost byla způsobena Mistrovou vlekou vážnou chorobou srdeční a kornatěním cév. Později přibýly zánět plic a horečka. Přes důrazné naléhání dr. Franty a přimáře dr. Vladimíra Hradečného z Frenštátu i hukvaldského starosty Sobotíka Janáček odmítl převoz do nemocnice do Brna nebo blízké Moravské Ostravy.

V pátek 10. srpna se však Janáčkův zdravotní stav tak zhoršil, třebaže se cítil subjektivně dobře. Opětovně výzvy lékařů k odvozu do nemocnice stále odmítal. Když však v odpoledních hodinách začal vykašlávat rezavě zbarvené hleny, zřejmě si uvědomil vážnost pokračujícího zápalu plic a proto dal souhlas k odvozu do soukromého sanatoria dr. Kleina v Moravské Ostravě. Už před jeho souhlasem na radu lékařů bylo tajně objednáno z Moravské Ostravy sanitní auto Červeného kříže.

Nemocný Janáček s velkým přemáháním a s přesvědčivou vírou v opětný návrat opouštěl své Hukvaldy. Když nastupoval do auta, ještě prý zřízcencům řekl: „Tak mě dovezte zase brzy zpátky zdravého“. Nebyl si zřejmě ještě vědom svého vážného stavu a počítal patrně s tím, že pobyt v Ostravě bude jen pře-

chodný. Proto přijel jen s malým kufříčkem, v němž měl nejnnutnější osobní potřeby. Janáčka doprovázela do Ostravy také paní Kamila.

Do sanatoria přijel kolem osmnácté hodiny s horečkou 40 stupňů. Namáhavě dýchal a cítil se slab. Neprodleně byl podroben rentgenologickému vyšetření, jemuž byli přítomni správce sanatoria dr. Leopold Klein, jeho mladičkový asistent dr. Gross a přivolaný praktický lékař, internista dr. Korběl. Rentgenový snímek potvrdil zánět dolního pravého laloku plic a vážný zdravotní stav. Přes toto zjištění zůstal Janáček stále v dobré náladě. Neopouštěla ho důvěra v uzdravení. Byl rád, že s ním byla paní Kamila, které přidělili pokoj v jeho bezprostřední blízkosti.

Jeho prvním přáním hned po příjezdu do sanatoria bylo, aby se nikomu nepodařilo zpráva o jeho nemoci a pobytu v Moravské Ostravě. Bylo mu v tom vyhověno. Jeho manželka Zdeňka, další příbuzní a známí až do jeho smrti neměli tušení, že v Moravské Ostravě tráví jejich nejbližší poslední dny svého života. Ani denní tisk nic nevyprávěl.

Přes veškerou lékařskou péči se zdravotní stav nemocného zhoršoval. Zápal plic se šířil, sil ubývalo. Nyní si už uvědomoval vážnost své nemoci, přesto stále nechtěl nikoho z nejbližších informovat o svém zdravotním stavu.

V sobotu večer a celou noc seděl u jeho lůžka dr. Gross a řeholní sestra Božena.

Dr. Gross mu dával zprvu kofein a kastrové injekce na posílení srdeční činnosti, avšak ani nejsilnější adrenalinová injekce nemohla zabránit katastrofě. To již věděl, že je velmi malá naděje na uzdravení.

Casné ráno 12. srpna ve 3.15 hodin požádal o arch papíru a tužku. Zavolal paní Kamilu a v její přítomnosti a sestry Boženy napsal do památníku paní Kamily druhou závěť a pak ještě dodatek na zvláštní útržek papíru.

Janáčkův organismus zápasil s neúprosně blížící se smrtí. Byl velmi neklidný, začal blouznit. Často vyslovoval nesouvislé věty, jako např.: „Hukvaldy — kde jste, pane starosto — proč jste nepřišel — jste jinak vždycky tak přesný. Musím zpátky (na Hukvaldy)“. Když se probral z blouznivého spánku, odmítl injekci se slovy: „Než tak žít, raději umřít!“ Odmítl také studené obklady, věděl, že už mu nemohou pomoci. Na otázku řeholní sestry Boženy, která jej po celou noc ošetřovala, zdali se nechce smířit s Pánem Bohem, prý odpověděl: „Sestro, vy asi nevíte, kdo jsem!“ Podobně prý odmítl též sestru Sienu, která ji střídala. K ránu se dostavil první srdeční záchvat a srdce začalo rapidně ochabovat. K umírajícímu byl povolán dr. Korbel, který dohlížel na léčbu po celou dobu jeho pobytu v sanatoriu. Dal mu jen utišující pneumokokové sérum, po němž pacient kolem 9. hodiny ranní usnul. Blížil se neodvratný konec. Janáček upadl do bezvědomí. Přesně v 10 hodin v neděli 12. srpna tiše skonal.

Teprve nyní mohla paní Kamila poslat jeho nic netušící choti telegram tohoto znění: „Mistr vážně nemocen. Přijedte ihned“. Jak napsal Jaroslav Vogel, dlouholetý šéf opery Moravskoslezského divadla v Moravské Ostravě, ve své monografii o Janáčkově, dozvěděla se paní Janáčková celou pravdu hned vzápětí, když jí bylo sděleno, že na ni čeká auto pohřebního ústavu, aby ji zavezlo do Moravské Ostravy. Jak dále píše Vogel, byla to pro ni cesta dvojnásob těžká, neboť znamenala zároveň setkání s Kamilou. Mrtvola zesnulého byla dopravě

na do márnice ústředního hřbitova, kde byla prohlédnuta okresním lékařem dr. Bernardem. Kolem 22. hodiny byla odvezena autem brněnského pohřebního ústavu do Brna, kde se pak 15. srpna 1928 konal pohřeb za velké účasti veřejnosti.

Leoš Janáček se tedy na Hukvaldy už nevrátil. Pochován byl v Brně, ačkoliv si přál, aby jeho tělesné pozůstatky odpočívaly v rodných Hukvaldech. Brno, v němž prožil přes šedesát let svého života, si nedalo vzít svého občana. A tak Hukvaldy osiřely nadobro. Osiřely tu i dvě jeho nejbližší duše: Josefka Dohnalová, Mistrova staříčká sestra, a mladá služebná Otýlie Krsková, věrný strážce jeho hukvaldského domova.

Zpráva o smrti dr. Leoše Janáčka se rozšířila do celé republiky až v odpoledních hodinách. Působila zdrcujícím dojmem. Janáček měl v Ostravě mnoho osobních přátel a žáků. Ostravu znal velmi dobře. Projížděl tudy pokaždé vlakem, když jel z Brna na Hukvaldy. Zúčastnil se také obou premiér svých oper „Její pastorkyňa“ 1. listopadu 1919 a „Káťa Kabanová“ 18. ledna 1924. V premiérovém bulletinu „Její pastorkyně“ napsal: „Jsem šťasten, že zvuky mé opery poletí rodným krajem.“ Vždy se také pochvalně vyjadřoval o výborném nastudování a provedení svých oper. Dočkal se tu také velkých a srdečných ovací. Jeho jméno nese i ostravská filharmonie a její komorní orchestr. Půjdete-li někdy po Hornopolsní ulici na Fifejdách v Ostravě, nezapomeňte se podívat na budovu bývalého Kleinova sanatoria, kde zemřel náš velký krajan, světoznámý hudební skladatel dr. Leoš Janáček. Tuto skutečnost připomíná na boční stěně této nemocniční budovy pamětní deska s tímto nápisem: „Zde strávil poslední dny svého plodného života velký moravský skladatel dr. Ph. h.c. Leoš Janáček“. Tato mramorová deska byla pořízena péčí kruhu přátel vážné hudby v Moravské Ostravě a slavnostně odhalena 28. září 1934. Tehdy nebylo lehké přesvědčit majitelku sanatoria A. Kleinovou o vhodnosti umístění

této pamětní desky na jejím ústavu. Nebyla to pro ni ani pro sanatorium žádná pocta, že v něm zemřela tak známá osobnost. Když už s umístěním souhlasila, nepřála si, aby v textu desky bylo slovo „zemřel“, které muselo být nahrazeno „strávil poslední dny svého života“.

Vzpomínají a nezapomenou na svého rodáka Leoše Janáčka občané obce Hukvaldy i širokého okolí.

Ze vzpomínek a písemností po paní Ludmile Sládkové-Žákové vybral a upravil K. Žák, člen KuSK.

Vzpomínka na Hukvaldy

Pan ing. Jiří Papež — poslanec Parlamentu České republiky — vyhověl prosbě naší redakce a zaslal do Hukvaldského občasníku příspěvek, v němž se s čtenáři dělí o své dojmy z návštěvy Hukvald. Velmi rádi článek otiskujeme:

„Musím se v úvodu přiznat, že do doby, než jsem v Nepomuku poznal pana starostu Petra Sobotíka, jsem o Hukvaldech věděl pouze tolik, že jsou kdesi na severní Moravě a mají cosi společného s Leošem Janáčkem. Po několika příjemných dnech strávených začátkem letošního léta na Hukvaldech je mou přirozenou povinností opravdu upřímně poděkovat právě vašemu starostovi za pozvání na letošní ročník Janáčkových Hukvald a s tím spojenou možnost poznat více váš kraj i lidi v něm žijící a chci zdůraznit, že vůbec nelituji ujetých stovek kilometrů, které nás dělí.

Společně se svou manželkou jsme se během našeho pobytu setkali s celou řadou přívětivých a ochotných lidí zájemajících se o dění ve své obci a správných patriotů svého kraje. Při krátké procházce okolními Palkovickými hůrkami jsme prošli oborou, občerstvili se v nedalekých Kozlovicích, vystoupali na vrch Kubánkov a přitom se mohli pokochat nádhernými pohledy na celé předhůří Beskyd. Mezi dvěma kulturními předsta-

veními jsme si pak ještě stačili prohlédnout starobylý hrad se všemi jeho zákoutími a poznat některá místní pohostinství. Za podrobné informace ve vaší obci vděčíme především místnímu televiznímu vysílání a samozřejmě také stránkám Hukvaldského občasníku.

Myslím, že řada místních již bere některé věci kolem sebe jako samozřejmou součást svého života, nicméně pozorovatel odjinud jistě zaznamená skvěle vybavenou informační kancelář na obecním úřadě, opravené a čisté fasády domů, uklizené ulice a posekané trávníky, přehledně zvládnutý informační systém i bohatý kulturní a spolkový život, který u vás probíhá. Uvědomuji si samozřejmě, že k tomu všemu přispívají velkou měrou také občané obce svými úhledně udržovanými a pečlivě pěstovanými zahrádkami a pomáhají tím k vytvoření celkového nezapomenutelného koloritu celých Hukvald. Ne nadarmo jste se jako obec umístili na druhém místě v rámci České republiky v soutěži Vesnice roku a vyhráli severomoravské regionální kolo. Toto ocenění je uznáním práce občanů i členů obecního zastupitelstva v čele s panem starostou.

Začátek letošních prázdnin se mi více než povedl a mám pouze obavy, že vysoce zvednutou laťku již v tomto létě nepřekonám. Rád bych se k Vám na Hukvaldy ještě někdy vrátil a připomněl si tak chvíle svého prvního poznávání romantického Janáčkova kraje.

P. S.: Zvláštní poděkování patří těm skvělým lidičkám, kteří nás o půlnoci vyvedli z hradu.“

Ing. Jiří Papež

A ještě o Leoši Janáčkovi

Na obecní úřad došel dopis paní Oldřišky Dobešové ze Švábenic (je to obec východně od Výchova) a spolu s ním novinový výstřížek zřejmě z regionálního tisku o Eleonoře Janáčkové, sestře Mistra L. Janáčka. V dopise paní Dobešová uvádí vzpomínky svého tatínka na Eleonoru

Janáčkovou, která ve Švábenicích dlouhá léta učila, i na samotného Leoše Janáčka. Píše: „Též vzpomínal na pohřeb paní učitelky (to už měl 13 roků), a tak mi říkal,

když začala hrát venkovská kapela, tu si Leoš Janáček zacpal uši a začal běhat po hřbitově. Nebylo se co divit, takový vzácný skladatel“.

Mizející Švábenice

staré pohlednice

Na snímku vypůjčeném z Obecního muzea ve Švábenicích je zachycena učitelka místní školy **Eleonora Janáčková**, sestra slavného hudebního skladatele. Působila v obci plných 44 let. (Fotografie byla pořízena r. 1895).

Mínulou sobotu byla odhalena na budově bývalé školy (dnes Obecní muzeum) pamětní deska připomínající pobyt paní Eleonory ve Švábenicích. Velmi podrobně toto období zmapoval Mgr. Zdeněk Čupák, z jehož textu vybíráme stručnější fakta.

ELEONORA JANÁČKOVÁ, sňatá sestra Leoše, se narodila na Hukvaldech v roce 1838. Na obecnou školu ve Švábenicích nastoupila 1875 za působení řídícího učitele Jana Gromese. Zemským školským úřadem byla ustanovena jako industriální učitelka, což v té době obnášelo vyučování ručních a domácích prací, ale také výchovu v duchu moderních poznatků průmyslové revoluce 19. století.

Eleonora Janáčková si ve Švábenicích postavila v roce 1892 dům hned v sousedství školy. (Podle potvrzených historických pramenů se jedná o č.p. 97). Žila sama, nikdy se neprovádala. V roce 1903 byla přeložena do Dědic, po odchodu do penze se vrátila do Švábenic, kde roku 1919 zemřela

a je pochována na zdejších hřbitově.

Několikrát zde navštívil sestru Leoš Janáček. Údajně ve Švábenicích napsal část symfonické básně *Tarus Balba*. Janáček se podle po-

mětníků rád tosal okolní krajinou, častokrát byl viděn v Pasekách u Boží muky, na Hradě či v Údolíškách. Účastnil se pohřbu své sestry. Prý byl kvůli jeho pozdnímu přjezdu pohřeb odložen o dvě hodiny.

Eleonora Janáčková se řadí k významným osobnostem působícím ve Švábenicích, jako byl hančický spisovatel Jan Vyhliďal, Petr Pištělka, František Pokorný. Letos uplynulo 80 let od jejího úmrtí.

Paní Dobešové jsme za příspěvek poděkovali a zanedlouho přijel další dopis, ve kterém píše, jak se poprvé dozvěděla o Hukvaldech: „Naše nejstarší dcerka nar. 1952 byla od svých čtyřech let velice často nemocná. Měla revmatickou horečku, takže buď ležela v nemocnici, anebo byla v lázních v Bludově. Když jí bylo deset roků, dostala po šesté zápal plic. Pan primář Vích mi říkal, abychom s ní jeli někde na hory. Tu mi můj tatínek pravil, že má ve Frenštátě pod Radhoštěm přítele z vojny, že mu napíše, jestli by nám mohl sehnat ubytování. Nu a za týden přišlo psaní od pana Aloise Moty-

ky, že můžeme přijet, sehnal nám světničku u Kaděrků. Tak jsme jeli — manžel, já, naše nejstarší dcerka, syn Pepík, Zdenčina kamarádka Věrka. Pan Motyka už nás očekával na nádraží, zavedl nás ke Kaděrkům. Manžel se vrátil domů, musel jít do práce. Pan Motyka a jeho paní byli na nás moc hodní, rádi na ně vzpomínáme. Manželé Motykovi byli s námi na Radhošti. Pak s námi byl pan Motyka na Štramberské trůbě...“ U Motyků mají dvě dcery, starší je Věra a je provdaná v Brně, druhá dcerka Svatava je provdaná na Hukvaldech. Nu a pan Motyka říkal, že se pojedeme podívat na Hukvaldy, že je tam

rozbořený hrad, ale bohužel nevyšlo to. Tak to jsem poprvé slyšela o Hukvaldech. Teď z vašeho zpravodaje vím mnohem víc, je v něm moc zajímavé čtení“. V závěru dopisu paní Dobešová uvádí prosbu, zda by se dalo zjistit něco o paní Svatce, rozené Motykové. Jistě tušíte, že je to paní Svatava Hrabovská. *Karla Klečková*

Z kultury

JEDEME! KAMERA! KLAPKA! JANÁČKOVY HUKVALDY POŠESTĚ!

Je sobota 19. června 1999 dopoledne, obloha je zatažená, občas mírně prší. Organizátoři mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy jsou však optimisté. „Už si ani nedovedeme představit začátek festivalu bez toho, abychom diskutovali o přízni či nepřízni počasí a telefonovali hydrometeorologům na mošnovské letiště,“ nedají se nadšenci z Fondu Janáčkovy Hukvaldy, Národního divadla moravskoslezského Ostrava, obce Hukvaldy i ostravské PAM agency vyvést z klidu. I tentokrát se ukázalo, že jejich klid je zcela na místě. Úderem třinácté hodiny vchází na pódium představitelé pořadatelů, sponzorů a hostů — ty zde reprezentuje manželka předsedy Poslanecké sněmovny PCR paní Livie Klausová — a po jejich krátkých proslovech prohlašuje náměstek ministra kultury Ilja Racek 6. ročník mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy za zahájený.

Po slavnostním zahájení vítá jeho moderátor, člen činohry NDM Ostrava Jan Fišar, první účinkující. Těmi jsou přední česká altistka Drahomíra Drobková a klavírista Pavel Rybka. Zcela zaplněné hlediště v „motě“ oceňuje jejich interpretaci děl Leoše Janáčka, Antonína Dvořáka, Evžena Březiny, Georga Friedricha Händela a Christopha Willibalda Glucka bouřlivým potleskem.

Toho se dostává i protagonistům druhého sobotního koncertu. Suverénní Janáčkův komorní orchestr s uměleckým vedoucím Zdeňkem Dejmekem si

publikum získává hned na počátku v *Tre pezzi* Georga Friedericha Händela. V koncertu pro dvoje housle a orchestr d moll Johanna Sebastiana Bacha doprovází dva významné představitele české houslové školy Ivana Ženatého a Pavla Šporcla. Jejich bravurní výkon doplňuje mladší, nekonformní Pavel Šporcl — pod sakem má černé džíny a tričko, na hlavě šátek — drobným komediálním kouskem. Mírný větřík mu shodil noty a on si narychlo „kolíčkuje“ ke stojanu. Stejně zaujatě sledují posluchači i první české provedení *Concertante pro dva klarinety a orchestr in A op. 10* Johana Georga Heinricha Bachofena v brilantním podání dvou absolventů klarinetového oboru na Janáčkově konzervatoři v Ostravě Igora Františáka a Zbigniewa Kalety. Druhý festivalový koncert uzavírá Janáčkův komorní orchestr výběrem z žildy Leoše Janáčka. První den „Hukvald“ končí večerním představením opery *Tosca* Giacoma Pucciniho v podání sólistů, sboru a orchestru Národního divadla moravskoslezského Ostrava. I tentokrát je festivalové publikum, ve kterém už zasedli manželé Klausovi společně, spokojeno.

Nedělní (20. června) program zahájuje svým písňovým recitálem sólistka opery Národního divadla moravskoslezského Ostrava, mezzosopranistka Erika Šporerová. V doprovodu klavíristky Soni Krivčíkové (dívčí jméno manželky ředitele koncertní agentury Ars koncert Ostrava Jaromíra Javůrka) zpívá skladby Roberta Schumana, Johannes Brahmsa, Antonína Dvořáka, Leoše Janáčka a Gustava Mahlera.

Každoročně přispívají do programu „Hukvald“ žáci ze zdejší Základní školy Leoše Janáčka a dětského operního studia Národního divadla moravskoslezského v Ostravě. Ve spolupráci se svými velkými kolegy mají letos připravenou dětskou zpěvohru o dvou dějstvích *Ogari* Jaroslava Kříčky (1882—1969), rodáka z nedaleké Kelče na Valašsku. První představení v amfiteátru hukvaldské obory se hraje v neděli 20. června v 15 hodin.

Druhé — připravené na středu 23. června pro žáky okolních škol — bohužel postihuje osud zrušeného představení. Naštěstí podobně jako v uplynulých ročnících jsou pořadatelé pro nepřízeň počasí nuceni odvolat jediné představení.

První festivalový víkend končí dvěma působivými tanečně—baletními představeními. Time of Dance poskládal kanadský choreograf a režisér, rodák z Haiti, Eddy Toussaint z *Pas de deux* (Tomas Giovanni Albioni), *Concerto of Movement* (Johann Sebastian Bach) a *Tanečního duetu* (Jaques Brell). Na scéně excelují Olga Borisová (Ukrajina), Tamara Černá, Zdeněk Konvalina a Igor Vejsada. Neobvyklým uměleckým zážitkem je komponovaná taneční kreace inspirovaná přírodními motivy Kenka. V jejích částech *Duch unášející dítě*, *Dny lásky*, *Touha*, *Pampeliška*, *Proměny*, *Hád s rolničkami* a *Lotosový rybníček* obdivují návštěvníci Janáčkových Hukvald umění japonské taneční skupiny Torifune Butoh Sha vedené baletkou Kayo Mikami. Úvodní festivalový víkend tráví na Hukvaldech také Sergio Berlioz (viz informace ve článku doc. Měrky).

„Komickou operou o 1 jednání ve dvou odděleních na slova O. Sýkory—Chrudimského s použitím motivů ze Smetanovy *Prodané nevěsty*“ *Prodaná nevěsta* z pera Jindřich Součka vstupuje festival v sobotu 26. června do své druhé třetiny. Humorná jednoaktovka *Prodaná nevěsta* v podání členů Národního divadla moravskoslezského Ostrava režijně připravená a v sobotu také sledovaná bývalým ředitelem divadla, nynějším náměstem ministra kultury, Iljou Rackem, skvěle baví publikum na zcela zaplněném zadním nádvoří hradu Hukvaldy. Překrásné letní počasí přivádí řadu posluchačů také na klavírní recitál sester Zdeňky Gazdové a Elišky Gazdové—Novotné. V samostatném i společném vystoupení rozeznávají prostory hradu skladbami Leoše Janáčka (Zdenčiny variace), Vlastimila Lejska (Balady z Moravy), Bohuslava Martinů (Tři české tance)

a Antonína Dvořáka (výběr ze Slovan-ských tanců).

Také festivalovou neděli s datem 27. června „startuje“ humorně laděné divadelní představení v podání sólistů Národního divadla moravskoslezského Ostrava. Jednoaktovou operu Josefa Berga *Eufrides před branami Tymén* „hlídá“ její režisér, současný ředitel divadla Luděk Golat. Na scéně a v kostýmech neznámých autorů sledují diváci Gabrielu Haukvicovou, Janu Doležilkovou, Jana Fišara, Mistra Miroslava Urbánka a orchestr (trubka in C v rukách Petra Kabila) řízený neznámým dirigentem.

Janáčkovy Hukvaldy potom ovládá ostravský violoncellový klan. *Svity pro sólové violoncello* ostravského rodáka Pavla Helebranda v podání dalšího Ostraváka Jiřího Hanouska bezesporu patří k vrcholům letošního festivalu. Koncertní mistr violoncell Janáčkovy filharmonie je bravurním způsobem hraje za pomoci své manželky Vlasty Hanouskové, rozené Hališkové, a své žáčky z Janáčkovy konzervatoře Ostrava Martiny Cigánkové. Ve strhujícím finále třetí svity *Matka Tereza a princezna Diana* se k nim připojují i členové Dětského operního studia při NDM Ostrava vedeného Lenkou Živočkou. O průvodní slovo se stará Apolena Veldová. Koncert v doprovodu své ženy bedlivě sleduje i otec Vlasty Hanouskové, ředitel Janáčkovy filharmonie Ostrava, Jan Hališka, sám skvělý violoncellista, který svého pozdějšího zetě Jiřího Hanouska vyučoval na Janáčkově konzervatoři Ostrava. Tečkou za premiérovým uvedením Helebrandových violoncellových svit je křest nového Hanouskova CD právě s jejich nahrávkou. Nosič vznikl za podpory NDM Ostrava a Fondu Janáčkovy Hukvaldy.

Druhý festivalový víkend končí koncertem laureátů Janáčkovy soutěže Brno. Na hukvaldském hradě v jejich podání postupně zní skladby Bohuslava Martinů, Leoše Janáčka, Luboše Sluky a Antonína Dvořáka.

Obě představení posledního dne šestého ročníku mezinárodního hudebního

festivalu Janáčkovy Hukvaldy jsou spjata s Leošem Janáčkem. Úvodní prázdninová sobota, 3. červen 1999, kdy si připomínáme 145. výročí narození světoznámého skladatelského génia, jim díky překrásnému letnímu počasí vytváří skvělou kulisu.

Jako první ovládají jeviště v „motě“ členové Pražského komorního baletu. Choreografie baletního ztvárnění Janáčkovy cyklu *Po zarostlém chodníčku* je dílem zakladatele souboru Pavla Šmoka a Kateřiny Dedkové–Frankové. Svým působivým ztvárněním zcela strhávají spokojené diváky v zaplněném hledišti.

Štafetový kolík na závěrečném úseku letošního festivalu nese soubor Státní opery Banská Bystrica. Oblíbené dílo světoznámého rodáka z Hukvald, představení opery *Její pastorkyňa* v nastudování hostujícího režiséra Mariana Chvalovského a dirigenta Igora Bulky přijímá za nádherného letního podvečera několik stovek spokojených posluchačů v amfiteátru.

Jedeme! Kamera! Klapka! Janáčkovy Hukvaldy pošesté!

„To už je letos všechno, rejžo. Na shledanou příští rok.“

Bob Plchot

Janive

Definitivní tečku za letošním ročníkem festivalu Janáčkovy Hukvaldy udělali pořadatelé autorskou přehlídkou JANIVE '99 výtvarnice Jany Dvorské. Pro začátek zvolili 21. hodinu, takže bezprostředně po skončení posledního festivalového představení — *Její pastorkyně* — se pozvaní hosté sešli v mottě hukvaldského hradu, která byla vybrána pro konání módní přehlídky. Moderátorka přehlídky Dagmar Misařová stručně představila firmu JANIVE a na pódiu se objevilo osm krásných mladých žen, manekýnek agentury Rosa models, aby zahájily prvou část programu předvedením kostýmové kolekce pod názvem „Sedé ráno“ (připojili se k nim i dva manekýni). Potom se až tajil dech — pódiem defilovaly dívky obléknuté v poněkud nezvyklých mode-

lech ozdobených kovovými šperky a doplňky. Zajímavá byla i letní kolekce nazvaná „Za sluncem“ stejně jako „Modrobílá linka“ — kolekce sportovně elegantní a přehlídka modelů prádla. Následoval rozhovor moderátorky se dvěma modelkami, které dosáhly úspěchů nejen v modelingu, ale i v různých soutěžích krásy. Jedna z nich — byla např. finalistkou Miss 97. Černobílá kolekce nazvaná „Letní podvečer“ uzavřela prvou část programu. Po přestávce následovaly „Doteky barvy“, „Uniformy“, „Extravagance s cypřišem“, „Bílé kostýmy“ a „Bílá-plísé“ — to jsou názvy jednotlivých kolekcí modelů — jednoho hezčího než druhý. Působivé byly šaty z poslední kolekce „Bílá-plísé“, kde pomocí nasvětlení některé modely světélkovaly. Choreografie přehlídky byla nezvyklá v tom, že modely nebyly předváděny na molu, jednotlivě — na pódiu se postupně ve dvojicích představily všechny manekýnky i dva manekýni. Vhodně byla vybrána i hudba, která přehlídku provázela, nelze opomenout i osvětlení, které u mnohých modelů umocnilo jejich kouzlo.

Diváci se mohli seznámit i s majitelkou firmy JANIVE paní Janou Dvorskou a choreografkou přehlídky Blaženou Krahlucovou.

Firma Janive sídlí na Čeladné a zabývá se oděvním desingem jak pro jednotlivé zákazníky, tak návrhy firemních oděvů a kompletní výrobou dámské konfekce. Její výrobky můžete najít v nejrůznějších butikích po celé České republice, na různých módních přehlídkách, nezřídka je nosí i přední osobnosti kulturního i politického života. A co je velmi potěšující — firma zhotoví modely dle přání zákaznic i na míru.

Potom ředitelka festivalu paní Radmila Kotterbová ukončila letošní ročník festivalu, o úplně poslední slovo požádala hukvaldského starostu pana Petra Sobotíka, který všem protagonistům festivalu a zejména jeho ředitelce upřímně poděkoval a vyslovil přání, aby se zase všichni ke spolupráci sešli při sedmém ročníku.

Karla Klečková

Návštěva mexického muzikologa

Vzdálenost několika tisíc kilometrů mezi Ciudad de Mexiko a našim krajem nebrání zájmu profesora tamní Národní univerzity Sergia Berlioze o dílo slavného hukvaldského rodáka Leoše Janáčka. První setkání s ním charakterizuje Berlioz jako šokující, když v roce 1980 poprvé slyšel orchestrální rapsódii Taras Bulba. V našem tisku těchto dnů byl již nastíněn další vývoj jeho vztahu k Leoši Janáčkovi až k nynější posvátné úctě a obdivu. Úmysl napsat o Janáčkovi první monografii ve španělštině si vynutil návštěvu míst, kde Mistr žil a tvořil. Díky za realizaci tohoto projektu patří hlavním aktérům — agentuře PAM, zvláště jejímu řediteli ing. Zdeňku Böhmovi a paní Jiřině Liebermannové, rozené Kuklišinové, mé milé kolegyni z ostravské konzervatoře, kde v letech 1957—67 vyučovala cimbálu a potom se rozlékla do světa, nejdříve do Bolívie, později do Mexica. Mně připadl na požádání agentury PAM, která celý zájezd financovala, příjemný úkol smysluplně naplánovat panu Berliozovi čtrnáctidenní pobyt. To se mně podařilo díky mým dobrým přátelům i spolužákům v klíčovách institucích dokumentujících historii Leoše Janáčka i dalších významných osobností. Sergio Berlioz po příletu do Prahy měl možnost seznámit se blíže se slavným českým skladatelem Bohuslavem Martinů ve Studijním centru Nadace B. Martinů zásluhou jeho ředitele Mgr. Aleše Břežiny. V oddělení dějin hudby Moravského zemského muzea v Brně pak umožnila PhDr. Svatava Přibáňová prof. Berliozovi nahlédnout do jinak nepřístupných rukopisů L. Janáčka. Neděli 13. června strávil prof. Berlioz v Luhačovicích, které se tak významným způsobem zapsaly do Janáčkov

citového života. Shodou okolností se právě tento den slavnostně otevřely rekonstruované Jurkovičovy sluneční lázně. Generální ředitel ing. Josef Krůžela, CSc. zařadil prof. Berlioze mezi oficiální zahraniční hosty a kontaktoval ho s ředitelem festivalu „Janáček a Luhačovice“ PhDr. Jaromírem Dlouhým. V pondělí si prohlédl novou budovu Janáčkovy konzervatoře v Ostravě a pro žáky uskutetnil velmi zajímavou přednášku o latinskoamerické hudbě. V plánování celého pobytu jsem nezapomněl ani na pravý skvost našeho kraje — zámek Hradec nad Moravicí, který kdysi opakovaně navštívili Ludwig van Beethoven a Ferenc Liszt. Požádal jsem Dr. Kolářovou, správkyni sbírek, aby si prof. Berlioz mohl zahrát na tzv. Beethovenův klavír na zámku Hradci a oba tzv. Lisztovy klavíry na zámku v Raduni. S posvátnou úctou usedl Sergio Berlioz k těmto nástrojům („Lisztovy“ klavíry nejsou zatím veřejnosti dostupné, jsou umístěny v depozitáři zámku Raduň), aby si zapreludoval na nástrojích, jichž se kdysi dotýkaly ruce dvou hudebních géniů. Vyvrcholení návštěvy patřilo samozřejmě Hukvaldům. Přijal nás starosta obce Petr Sobotík, předal vzácnému hostu Janáčkovu medaili, pak jsme společně navštívili rodnou školu L. Janáčka a jeho domek („Janáčkův památník“) s původním zařízením, kde si Berlioz zahrál na harmoniu, které sloužilo Mistrovi při jeho kompo-

ziční práci. S obdivem se také podíval na hukvaldský hrad a pohladil Lišku Bystroušku. V tomto okamžiku jsem začal vnímat prof. Berlioze nejen jako muzikologa, ale i jako člověka plného citu a lásky. Na půvabnou sochu Lišky Bystroušky položil při fotografování několik fotografií své manželky jako symbol její přítomnosti (manželka se totiž z finančních důvodů nemohla zájezdu zúčastnit). Je to obdivuhodně poetické, stejně jako skutečnost, že muži tam v Mexicu i po mnohaletém soužití oslovují své manželky stále lichotivými slovy „má lásko“. A na závěr ještě jednu historku, aby osobnost ještě více „zlidštěla“. V Hradci nad Moravicí je bezpochyby katastrofální situace ve službách veřejnosti. Na oběd jsem pozval prof. Berlioze a paní Liebermanovou do zámecké restaurace, kde však obědvali účastníci školních výletů. Ani vysvětlení, že jde o zahraniční hosty, nepřesvědčilo pracovnice této restaurace, aby „přivářily“ tři obědy navíc. Bufet Kunhuta nebyl v té době v provozu, restaurace v hotelu Sonáta nefunguje... Následoval oběd v podzámkách, kde však při vši ochotě nebyli schopni vyhovět požadavkům prof. Berlioze, který jako ortodoxní Žid je vázán určitými přísnými pravidly. Nezbylo mu nic jiného, než konzumovat sardinky z „vlastních zdrojů“. Pravým pohlažením byla situace v Hukvaldech. Rezervoval jsem tři místa v restauraci „U námořníka“. Paní vedoucí nás čekala před restaurací a uvedla nás na rezervovaná místa. Tentokrát jsme skvěle obědvali všichni tři, tedy i pan Berlioz, kterému kuchař připravil podle přání pstruha v alobalu a zakončili jsme skleničkou fernet–stocku, který pan Berlioz pil poprvé. Ale i to patří k hezkým vzpomínkám na Hukvaldy.

Doc. Dr. Ivan Měrka

Pozn. redakce: Velmi děkujeme panu docentu Ivanu Měrkovi za příspěvek, v němž nám přiblížil osobnost pana prof. Berlioze a seznámil nás s jeho pobytem v naší vlasti a zejména na našich Hukvaldech.

Nakonec ještě dvě zajímavosti:

Členové baletu NDM odjeli začátkem července na studijní pobyt do Kanady. Jak jste si mohli přečíst v předcházejícím článku, na festivalu vystupovali v pořadu Time of Dance pod vedením kanadského choreografa Eddyho Touissanta. Ten byl se spoluprací s ostravskými baletními umělci velmi spokojen a do Kanady je pozval.

V rozhlase byla uvedena zpráva, že začal probíhat konkurz romských dětí do Dětského operního studia při NDM. Děti by měly účinkovat v dětské opeře Malá čarodějnice v příštím, již VII. ročníku festivalu Janáčkovy Hukvaldy. *Redakce*

Založení Lašské dechovky

Dne 19. července 1999 se rozhodli tři kluci — Jan Mareš, Václav Holub a Adam Holub, že se naučí hrát na dechové nástroje. To ještě netušili, že o dechovou hudbu budou mít zájem i další chlapci a děvčata. Jejich snahu podpořil Petr Strakoš z Fryčovic č. 590. Donesl starší dechové nástroje a výuka mohla začít. Po zahrání prvního tónu se naučili stupnici C dur a pak už poctivě zvládali náročná cvičení ze sborové školy pro dechový orchestr od Karla Pádívého. Již ve třetí zkoušce se pokusili vytvořit doprovod k polce, valčíku a tangu a ti nadanější již začínají zvládat i Pochod Karla Pádívého.

3. srpna 1999 připravil Petr Strakoš instrumentaci skladeb „Pod našim okénkem“ a další den „Hájku, háječku“. S velkým nadšením přijali mladí muzikanti návrh, aby zahráli na Obecním výletu 7. srpna u Myslivecké chaty v Dolním Skleňově. První veřejné vystoupení mladých muzikantů bylo pro mnohé velkým překvapením. Mladí muzikanti zasedli na židle Dechové hudby z Fryčovic, která zahájila Obecní výlet „vyhrávačkou“ v Rychalticích a proměnádním koncer-

tem pod „baldachýnem“. Slzy jak hrachy ronil dojetím zkušený muzikant Zdeněk Valušák z Brušperka, jiným se zatajoval dech. Pan starosta Petr Sobotík slíbil všestrannou organizační a finanční pomoc začínajícím hudebníkům, možnost návčívku v ZŠ LJ přislíbila i paní ředitelka Mgr. Lérová.

První zkušenosti z veřejného vystoupení si odnesli muzikanti naší další začínající Lašské dechové hudby z Hukvald. Byli to tito: Petr Strakoš — dirigent, Hana Marešová — klarinet B, Martin Ševčík — eufonium, Adam Holub — baskřídllovka, Václav Holub — trubka Es, Svatava Lérová — trubka Es, Daniel Černý — trubka B, Palík Radim — trombón, Jan Mareš — bas F.

První úspěch přilákal další zájemce. Martin Hrček a Tomáš Mácha se učí hrát na křídllovku, Radana Kabátová, Iveta Pištejová a Jenda Návrat se pokoušejí vyloudit první tóny na trubky. Filípek Korneta přináší po dědovi Josefovi baskřídllovku a ihned napoprvé „mu to hraje“. Na klarinet přijde i Pavel Dětský. Přibývá nám také nástrojů. Bohuš Pěluha z Rychaltic nabízí „muzejní“ křídllovku a pozoun, z Fryčovic přibývají další trubky Es a Bas F. Nestačíme shánět sidol na čištění a opravovat staré hudební nástroje. Máme z toho všichni velkou radost, že se v naší obci obnovuje decho-

vá hudba, jejíž tradici založili již v minulém století Návrati, Recí a další. Dalším pokračovatelem byl Jiří Mičaník, který přivedl „Valašskou chlapeckou dechovou hudbu z Hukvald“ až do Prahy.

Po premiéře na Obecním výletu jsme ovšem nezaháleli, ale nacvičovali a nacvičujeme další skladby pro veřejná vystoupení. Další zájemce o hru na dechové nástroje, bicí nástroje, zpěváky, ochotné učitele a organizátory řádi mezi námi přivítáme.

*Alois Piskoř, předseda
SDH ve Frydčku—Místku*

Den plný zábavy

V sobotu 7. srpna 1999 byla v naší obci pro děti (ale i dospělé) super zábava. Ráno se jela přes Horní Sklenov Barum Rally. Stáli jsme u cesty a dívali se, jak kolem jezdí neuvěřitelnou rychlostí auta. Na programu byla dvě kola. První kolo jsme všichni nadšeně fandili, ale v druhém kole začala auta jezdit pomalu a jezdci neměli na hlavách přilby. Hned jsme věděli, že se něco stalo. Šli jsme se zeptat pořadatelů a ti nám řekli, že se u „kolonie“ na křižovatce vybouralo auto. Po obědě jsme se tam šli podívat, ale

pomačkané auto už bylo na cestě a řidič zase za volantem.

Před pátou hodinou odpolední jsme se vydali k myslivecké chatě v Dolním Sklenově na „Obecní výlet“. Hrála tam dechová hudba z Fryčovic. Po ní vystoupily děti ze Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy, které založily dětskou dechovku. Moc nás překvapilo, že tam hrála i naše spolužačka Svatka Léвовá. Po vystoupení se roztočilo dětské kolo štěstí. Ale co to ! Najednou nás vystrašily sirény. To jeli naši spolužáci a kamarádi na požárním autě, aby nám ukázali své hasičské umění. Potom jsme mohli zastříkat z proudnic. Bylo to super! Protože to bylo těžké, museli malým dětem hasiči trochu pomáhat.

A pak začaly dětské soutěže. Já, Radka, jsem se převlékla za čerta a Krista utíkala soutěžit. Děti šplhaly po laně, házely šipkami, trefovaly míčkem plechovky, skládaly jednou rukou zápalky do krabičky, u vodníků chytaly rybičky, jinde se pokoušely chodit na chůdách nebo házet kládou či se míčem trefit do branky. Nakonec si děti mohly zaskákat v nafukovacím hradě. Rodiče svým ratolestem kupovali pití, cukrovinky, domácí koláčky, které byly moc dobré, a zmrzlinu. Škoda, že začalo pršet a tím skončily soutěže. Zábava však pokračovala dál. Těšíme se, že takové akce pro děti budou častěji.

*Radka Hyklová a Krista Štolfová
(žákyně ZŠ LJ)*

Poděkování

Ano, poděkování Vám všem, kteří jste se nejen podíleli na organizování Obecního výletu u myslivecké chaty v Dolním Sklenově, ale i Vám všem, dětem i dospělým, kteří jste si udělali čas a přišli jste si popovídat, zatančit, zazpívat, zasoutěžit si, ale také zamlsat a něco dobrého upít.

Chci poděkovat hasičské mládeži z Rychaltic, která předvedla opravdu působivý příjezd v požárním autě a likvidaci neexistujícího požáru.

Děk také začínající dětské dechovce, která byla založena sotva před několika týdny a už si může dovolit ukázat své umění na veřejnosti. Nejedna z rodičů byl dojat. Držíme Vám palce. Jen tak dál.

Další poděkování patří dospívající mládeži, která nelenila, dala hlavy dohromady a vymysleli převleky v podobě čarodějnic, černokněžníků, myslivců, vodníků, čertů, víl i sportovců. Takto odění zaujali místa na soutěžních stanovištích a sladkostí odměňovali děti za jejich výkony. Myslím, že takové úsilí si zaslouží, aby byli zveřejněni.

Jedná se o sourozence Vladku a Ivoše Dieneltovy, Lucku a Petra Pištěkovy, Broňu a Radku Hyklovou, Zuzku a Barunku Kubošovou, Janu Strakošovou, Igora Fojtíka, Mirka Dryjáka a celou pohádkovou sešlost uzavírá rodinka Jílků. Toto soutěžní odpoledne pro děti zorganizovali a sponzorovali členové Sdružení nezávislých kandidátů.

Velmi příjemným zpestřením odpoledne bylo i to, že si děti mohly zajezdit na koních nebo si zaskočit v nafukovacím hradě.

Na rodičích byla vidět spokojenost, že děti mají o zábavu postaráno, ale také pevně drželi peněženky, neboť tu byla spousta lákadel vyžadující peníze. Ať už to byla zmrzlina, domácí cukroví či koláčky, kolo štěstí a dobroty v bufetu. Ale vždyť jsou prázdniny a není to zase tak často.

Ostatně rodiče si přišli také na své. Myslivecký guláš a k tomu čepované pivočko, pro labužníky ochutnávka odrůdových vín

z jihu Moravy. No a k tomu celé odpoledne vyhrávala dechovka z Fryčovic.

A zde se sluší poděkovat místním spolům a organizacím, které ochotně přispěly k pohodě sobotního odpoledne. Jsou to hasičské sbory z Rychaltic a Hukvald, Český červený kříž, Český svaz žen, Klub důchodců a Myslivecké sdružení.

Zábavné odpoledne ukončila bouřka, ale jak se říká, večer byl mladý a tak program pokračoval dál. Po mnoha letech jsme mohli zase slyšet v naší obci hrát skupinu Premier, a že se při jejich hudbě umí střední a starší generace bavit, to mladí jen koukali. A tak se bavili do pozdních nočních hodin všichni společně.

A že mohla kulturní a sportovní komise uskutečnit tuto akci, za to patří dík jednak zástupcům obce, kteří výlet zaštilili oficiálně, ale především sponzorům, kterých se sešlo opravdu obrovské množství. No posuďte sami:

Antonín Kroča — ak. malíř, Karosárna — Jan Matula, Stolařna — Josef Fojtík, Restaurace „Bosňa“ — Zdenka Fojtíková, Občerstvení u brány — Dagmar Pustějovská, Cukrárna — Jiří Strakoš, Potraviny — Tomáš Temel, Hudební vydavatelství Premier — ing. Lubomír Piskoř, Autodoprava — Jan Pištek, Hospoda u Richarda — Richard Rožnovský, Restaurace U námořníka — manž. Eliášovi, Keramika Zdenica — Zdenka Sobotíková, Obuv Bačkorka, Cukrárna Čtyřlístek, Koloospol v.o.s. Frýdlant n. Ostravicí, Beskyd AGRO Palkovice, Zahradnictví Matula, Stolařství Čajánek, Karosárna Hukvaldy, Restaurace — Antonín Kuboš, Ludvík Jung, ing. Vladimír Větril, Karel Žák, Bronislava Hyklová, Věra Zahradková, SNK.

A na závěr poděkování aktivním členům kulturní a sportovní komise za obětavost a spoustu volného času, který věnovali přípravě této kulturní obecní akce.

Ještě jednou Vám všem díky a těším se na další společná setkání.

Bronislava Hyklová, předseda kulturní a sportovní komise

Pozvánka na výstavu

Dne 12. srpna 1999 se konala vernisáž výstavy obrazů akademického malíře Antonína Kroči ve výstavní síni SYNAGOGA v Hranicích. Vernisáže se zúčastnilo asi 150 návštěvníků, mezi nimi i pan starosta Petr Sobotík a paní místostarostka Jaroslava Michnová. K výstavě promluvil ředitel ostravského Domu umění pan Mgr. Petr Beránek, který mimo jiné řekl: „Malíř Antonín Kroča již natolik výrazně zasáhl do vývoje soudobého českého výtvarného umění, že otázky dokumentace a systematického včlenění jeho rozsáhlého díla do širšího vývojového kontextu moderní malby patří dnes do popředí zájmu umělecké kritiky, která je oprávněně řadí k současným neoexpresionistickým tendencím ve světě“. Výstava v SYNAGOZE potrvá do 19. září 1999 a je přístupná od úterý do neděle od 9 do 12 hod. a do 13 do 16 hod.

Milada Políánová

Ze sportu

Tenisté soutěžili

Tenisový oddíl TJ Sokol Hukvaldy uspořádal v letních měsících 2 turnaje.

Dne 3. 7. 1999 se konal 10. ročník Memoriálu ing. Jaroslava Strakoše, který je soutěží čtyřher mužů nad 35 let. Tohoto ročníku se zúčastnilo 8 dvojic — 3 místní, 1 z Fryčovic, 1 ze Studénky, 4 z Ostravy. Hráči byli rozděleni do dvou skupin po čtyřech, kde se utkali systémem každý s každým na 1 vítězný set. První dvě dvojice z každé skupiny sehrály semifinálové utkání. Ve finále se střetli ostravští hráči ing. Petr Kunčický, CSc. — ing. Čestmír Elebel proti ing. Jiří Dědeček — ing. Radúz Frnka 6:3, 6:0. Ing. Petr Kunčický, CSc. se tak stal po osmé vítězem turnaje. Turnaj měl dobrou sportovní i společenskou úroveň.

Dne 7. 8. 1999 byl rozehrán tenisový MINICUP 99. Turnaj se hraje jako soutěž dvoučlenných družstev mužů ze čtyř částí naší obce. V ročníku 1999 startovalo

6 družstev — 4 z Dolního Sklenova, 1 z Hukvald a 1 z Rychaltic. Družstva byla rozdělena do dvou skupin — červené a modré, kde se utkala systémem každý s každým. Hrály se 2 dvouhry a 1 čtyřhra. Utkání ve skupinách byla ukončena 15. 8. 1999. Nejvyrovnanější boje byly v modré skupině, kde o vítězi při rovnosti bodů rozhodoval poměr setů.

Výsledky:

Modrá skupina

1. D. Sklenov B	2	3 : 3	7 : 5
(Lanča Vít, Větril Radek)			
2. D. Sklenov C	2	3 : 3	6 : 6
(Elbel Tomáš, Větril Oldřich)			
3. Hukvaldy	2	3 : 3	5 : 7
(Hložanka Zdeněk, Tanzyna Martin)			

Červená skupina

1. D. Sklenov A	4	4 : 0	4 : 0
(Adamovský Zdeněk a Radim)			
2. Rychaltice	2	2 : 3	2 : 5
(Rek Pavel, Bujnošek Luděk)			
3. D. Sklenov D	0	1 : 4	3 : 4
(Vondra Petr, Jurečka Petr)			

Do finále 21. 8. postupují vítězové skupin Dolní Sklenov A proti Dolnímu Sklenovu B. O třetí místo se utkají Dolní Sklenov C s Rychalticemi.

Na závěr prázdnin připravuje tenisový oddíl místní turnaj mládeže a na 4. a 5. 9. tenisový turnaj ve dvouhře mužů.

Ing. Tomáš Elbel, CSc.

Středoevropské fotbalové hry

Jak se již stalo tradicí, i letos se na počátku července uskutečnil fotbalový turnaj s honosným názvem „Středoevropské fotbalové hry“. Turnaj vznikl z iniciativy starostů družebních obcí Nepomuk (Čechy), Krupina (Slovensko), Wisla (Polsko) a samozřejmě naší obce jakožto zástupce Moravy. Letošní čtvrtý ročník se hrál v polské Wisle. Pokud mohu hodnotit, zatím byl na výrazně nejvyšší úrovni.

Wisla je malé městečko v hornaté oblasti a během letní turistické i zimní lyžařské sezóny se zde počet obyvatel téměř zdvojnásobí. V jednom z kaskádovitě uspořádaných hotelů, které se nacházejí na svazích okolo městečka, byli ubytováni také účastníci turnaje. S úrovní bydlení a stravy byli spokojeni snad všichni, zvláště pak ve srovnání se zkušenostmi z minulých let. Příjemným překvapením bylo vystoupení místní lidové hudby a mažorettek při zahájení a ukončení her. Během večerní zábavy uspořádané pro účastníky turnaje hrála k poslechu i tanci rocková kapela z Trince. Když k tomu všemu připočteme dobrou organizaci, překrásnou okolní přírodu, malebnou atmosféru městečka a v neposlední řadě nádherné počasí, musel

každý z účastníků, ať první či poslední, odjíždět spokojen.

Čtvrté místo našich fotbalistů lze považovat za důstojné, vzhledem k tomu, že ze šesti zúčastněných klubů hrajeme nejnižší soutěž. V žádném zápase v normální hrací době naši neprohráli a k lepšímu umístění scházely pouze kousek pověstného štěstíčka. Nepřehlédnutelný byl ovšem výkon vášnivého fanouška pana Jaroslava Štefka, který přijel do 80 km vzdálené Wisly povzbudit své družstvo na kole.

Myslím, že tyto hry jsou událost významná a také užitečná, ale vzhledem k možnostem Hukvald je dobře, že se tento turnaj již u nás uskutečnil. Na tak vysoko nasazenou látku by stěžejí dosáhla i mnohem bohatší obec, než je ta naše. Příští rok se turnaj uskuteční v Křimicích na západě Čech a organizátoři po letošním ročníku stráví při přípravách jistě perné chvíle.

Světлана Kornetová

Oslavy jubilea hukvaldské tělovýchovy a sportu

V sobotu 10. července 1999 se uskutečnilo ve sportovním areálu TJ Sokol Hukvaldy sportovní odpoledne a letní večer s tancem. Tuto akci připravil výbor tělovýchovné jednoty k oslavě 80. výročí založení TJ SOKOL a 60 let oddílu kopané na Hukvaldech.

Tělocvičná jednotka SOKOL byla na Hukvaldech založena 14. 12. 1919 a o její historii jsme se mohli dočíst na stránkách Občasníku v letech 1993 — 1996 v 15 článkách pana Vlastimila Bůžka. Dozvěděli jsme se, že v prvních desetiletích existence TJ SOKOL se kromě tělovýchovy rozvíjela i bohatá společenská a kulturní činnost. Na tuto tradici přesně navázalo letošní sportovní odpoledne s letním večerem, které obsahovalo všechny tyto složky.

O zahájení se v 15.30 hod. postaral dětský folklórní soubor Lašánek. Pak následovalo vystoupení Karate klubu z Frenštátu pod Radhoštěm. Po této ukázkě bojových umění se rozběhly sportovní soutěže. Na fotbalovém hřišti bylo roze-

hráno přátelské utkání žáků TJ SOKOL Hukvaldy s TJ Brušperk. Na volejbalovém hřišti byl zahájen turnaj čtyřčlenných družstev — přihlásilo se 8 družstev, které byly rozděleny do dvou skupin, ve kterých se hráči utkali systémem každý s každým na 1 set. Také na tenisovém hřišti bylo otevřeno a zájemci si mohli vyzkoušet tento sport. Diváci a návštěvníci sportovního odpoledne měli možnost se občerstvit v bufetu, ve kterém nejvíce chutnal výborný guláš. Vstupné bylo dobrovolné, přesný počet účastníků není znám, ale výpočtem provedeným v 17 hodin již bylo napočítáno 200.

Po skončení fotbalového utkání žáků nastoupili místní veteráni v utkání „Sever proti jihu“ a ty vystřídali dnešní aktivní fotbalisté ve stejně prestižním utkání. Všechna utkání proběhla v přátelském duchu, hráči si zahráli s velkou chutí a utkání skončila nerozhodnými výsledky. Zpestřením fotbalových utkání bylo vystoupení děvčat — roztleskávaček, které si nacvičily pěkné vystoupení a sklidily zasloužený potlesk diváků.

Ve volejbalovém turnaji postoupilo do finále družstvo Karate klubu Frenštát a Vichrovi Hukvaldy. Z vítězství se radovali hosté.

Večerní program byl zahájen ve 20 hodin. K tanci hrála skupina RIVIERAS a její profesionální produkce uspokojila plně jak taneční páry tak i posluchače. Součástí večera, kterého se zúčastnilo 70 návštěvníků, byl táborák a tombola. Hrál se, tančilo i zpívalo až do rozednění a teprve dešť zadržil akci definitivně ukončil. Počasí vůbec bylo důležitým článkem oslav. Prakticky od středy každý den pršelo a pořadatelé ještě v pátek odpoledne na hřišti pod deštníky uvažovali o náhradním programu. Sobotní příjemné počasí vše změnilo ke spokojenosti pořadatelů a účastníků. Všichni hodnotili akci jako velmi úspěšnou a začalo se vážně uvažovat o jejím opakování v příštím roce.

Těžko jmenovat všechny členy a příznivce tělovýchovy, kteří se výrazně zapojili do příprav a organizace oslav. Byly to

nejméně desítky lidí z oddílu kopané, Klubu českých turistů, odboru SPV, tenisu. Akci podpořil finančním příspěvkem obecní úřad, aktivně se angažovala ředitelka školy paní Mgr. Alena Léвовá, moderátor a hlasatel ing. Petr Laník, ozvučení p. Jašurek, ve výčepu p. Brunclík, paní Petraturová a paní Štefková v bufetu a další.

Výbor TJ SOKOL děkuje tímto všem, kteří přispěli ke zdárnému průběhu sportovního odpoledne a letního večera. Děkujeme také sponzorům, kteří přispěli věcnými a finančními dary k propagaci akce a do tomboly. Byli to:

**VIRENA — VINAŘSKÉ ZÁVODY
RESTAURANT „U NÁMOŘNÍKA“
HUTNÍ MONTÁŽE OSTRAVA
RESTAURACE A CUKRÁRNA „U STRAKOŠŮ“
VEČERKA „POD HRADEM“
FIRMA ADAMOVSKÝ
PENZION TATRA KLUB
STOLAŘSTVÍ MICHÁLEK
FA GIŇOVSKÝ
KVĚTINY MATULA
HOSPODA U RICHARDA
STOLAŘSTVÍ FOJTÍK
POTRAVINY TEMEL
FOJTÍK POLYGRAFICKÁ VÝROBA
EM BRNO MIROSLAV HLOŽANKA
BISTRO DOLNÍ SKLENOV
SEVEROMORAVSKÁ STAVEBNÍ SPOLEČNOST
PRODEJNA „ZDENICA“
AKADEMICKÝ MALÍŘ A. KROČA**

Další částí oslav bude slavnostní valná hromada, která se uskuteční v závěru tohoto roku.

Ing. Tomáš Elbel, CSc.

Fotbalová sezóna začala

Zdá se to jako před týdnem, kdy se družstvo mužů fotbalového oddílu TJ SOKOL Hukvaldy až v posledním zápase definitivně zachránilo v 1. B třídě Krajské soutěže, a již začal její nový ročník 1999/2000.

Mezitím ale fotbalisté nezaháleli a neměli mnoho času užívat si prázdnin, protože měli nabitý program. Hned první víkend v červenci, přesněji 2. až 4. 7. 1999, se totiž zúčastnili IV. ročníku Středoevropských fotbalových her, které se tentokrát konaly v polské Wisle. V turna-

ji, v němž startovalo šest mužstev ze čtyř států (Polsko, Slovenská rep., Litva a Česká rep.), nakonec skončily Hukvaldy na čtvrtém místě, když ani jednou nepoznaly hořkost porážky v normální hrací době. Po vítězství s Křimicemi (ČR) 1:0 a remíze 1:1 s Anykšćiai (Litva), pozdějším vítězem turnaje, jsme v neděli nastoupili k boji o třetí místo s domácími. Emocemi nabitý boj skončil nerozhodně 1:1, když vyrovnat se nám podařilo až chvíli před koncem penalty a o vítězi musely rozhodnout pokutové kopy. V nich prokázali pevnější nervy a přesnější mušku domácí hráči a na nás tak zbylo vzpomínané čtvrté místo.

O týden později v sobotu 10. 7. proběhly oslavy 80. výročí založení Sokola a současně 60. výročí organizované kopané na Hukvaldech. V rámci těchto oslav, při kterých došlo k setkání bývalých hráčů i současné generace, byla odehrána tři utkání, a to nejmladších bejnamíků se stejně starým soupeřem z Brušperka, „starých pánů“ horního a dolního konce a současných hráčů horního a dolního konce. K obvyklým emocím, známým z tradičního mezosadového turnaje MINICUP, tentokrát nedošlo, možná i proto, že všechny tři zápasy skončily nerozhodně.

O tom, že si fotbalisté volna neužili, svědčí i fakt, že již 18. 7. zahájili letní přípravné období, což však vzhledem k termínu zahájení mistrovské soutěže nebylo vůbec předčasné datum. V průběhu tohoto období, jehož cílem je hlavně nabrání fyzické kondice, byla sehrána i přátelská utkání s těmito výsledky: Vlčovice—Hukvaldy 4:1, Hukvaldy—Brušperk 0:1, Hukvaldy—Metylovice 1:1, Palkovice—Hukvaldy 1:2.

V neděli 8. 8. 1999 sehráli hukvaldští fotbalisté první mistrovský zápas nové sezóny. V něm za krásného letního počasí na výborně připraveném hřišti porazili sousední Kozlovice 2:0 brankami M. Konvičky a P. Kutáče. Je jen škodou, že se na toto utkání nepřišlo podívat více domácích příznivců, místy se zdálo, že fanoušci hostujících jsou v převaze.

Do uzávěrky tohoto čísla Občasníku odehrály Hukvaldy ještě jedno utkání v Hutisku — Solanci. Protože na „valachách se nevyhrává“, je remíza 0:0 jistě úspěchem, zvláště když domácím k výhře nepomohly ani dva pokutové kopy, které zahrávali už v prvním poločase. Pro lepší informovanost příznivců hukvaldského fotbalu otiskujeme podzimní rozpis všech tří družstev přihlášených do místrovských soutěží.

Na závěr bych touto cestou rád vyjádřil poděkování všem, kteří se zasloužili o „zkulturnění“ hřiště za Kulturním domem v Rychalticích, a to zejména členům kulturně sportovní komise obecní rady a p. Matulovi za zajištění pokosení přerostlé trávy a výrobu dvou kovových branek. Věřím, že tím hřiště opět ožije a bude využíváno nejen fotbalovým mláďám.

Ing. Pavel Rek, člen výboru FO

Rozlosování fotbalových soutěží – podzim 1999

STARŠÍ ŽÁCI — PODZIM

Kolo	Dat.	Hod.	Den	Utkání
4.	29. 8.	10.00	neděle	Hukvaldy—Hnojník
3.	31. 8.	17.00	úterý	Hukvaldy—Kozlovice
5.	5. 9.	10.00	neděle	Bukovec—Hukvaldy
6.	12. 9.	10.00	neděle	Hukvaldy—Raškovice
7.	18. 9.	9.30	sobota	Janovice—Hukvaldy
8.	26. 9.	10.00	neděle	Hukvaldy—Šenov
9.	2. 10.	9.30	sobota	Třinec „C“—Hukvaldy
10.	10. 10.	10.00	neděle	Hukvaldy—Kunčice
11.	16. 10.	9.30	sobota	Vojkovice—Hukvaldy
1.	24. 10.	10.00	neděle	Hukvaldy—Hrádek
2.	30. 10.	9.30	sobota	Válc. pl. „D“—Hukvaldy

DOROST — PODZIM

Kolo	Dat.	Hod.	Den	Utkání
4.	29. 8.	14.15	neděle	Hukvaldy—Hnojník
5.	5. 9.	14.15	neděle	Bukovec—Hukvaldy
6.	12. 9.	14.15	neděle	Hukvaldy—Mosty
7.	19. 9.	14.15	neděle	Janovice—Hukvaldy
8.	26. 9.	13.45	neděle	Hukvaldy—Oldřichovice
9.	2. 10.	13.15	sobota	Fryčovice—Hukvaldy
10.	10. 10.	13.15	neděle	Hukvaldy—Baška

11.	17. 10.	12.45	neděle	Nebory—Hukvaldy
1.	24. 10.	12.15	neděle	Hukvaldy—Raškovice
3.	28. 10.	11.45	čtvrtek	Hukvaldy—Vendryně
2.	31. 10.	10.15	neděle	Brušperk—Hukvaldy

MUŽI — POZDZIM

Kolo	Dat.	Hod.	Den	Utkání
1.	8. 8.	16.30	neděle	Hukvaldy—Kozlovice
2.	15. 8.	16.30	neděle	Hutisko—Solanc vers. Hukvaldy
3.	22. 8.	16.30	neděle	Hukvaldy vers. Val. Meziříčí „B“
4.	29. 8.	16.30	neděle	Hukvaldy—Tisek
5.	4. 9.	16.30	sobota	Suchdol ^{n/o} Hukvaldy
6.	12. 9.	16.30	neděle	Hukvaldy—Odry
7.	19. 9.	10.00	neděle	Žilina—Hukvaldy
8.	26. 9.	16.00	neděle	Hukvaldy—Ostravice
9.	2. 10.	15.30	sobota	Kopřivnice—Hukvaldy
10.	10. 10.	15.30	neděle	Hukvaldy vers. Vlčovice/Mniší
11.	16. 10.	15.00	sobota	Štramberk—Hukvaldy
12.	24. 10.	14.30	neděle	Hukvaldy—Metylovice
13.	31. 10.	14.30	neděle	Kateřinice—Hukvaldy

Barum Rally 99

V sobotu 7. srpna se potěší jela rychlostní zkouška označená RZ 10 a RZ 12 v prostoru Hukvaldy—Horní Sklenov. Letošní 29. ročník Barum Rally 1999 se jel jako evropské mistrovství, mistrovství ČR a mistrovství zóny střední Evropy automobilových soutěží pro vozidla skupiny A a N.

Soutěž byla velmi dobře dosazená 112 startujícími, z nichž favoritem byl dvojnásobný vítěz z r. 1995, 1997 a 1998 Enrico Bertone startující za AK Czech Promotorsport, tentokrát ne však na Toyota Celica, ale na Renault Megane Maxi. Neúčast továrního týmu Škoda s vozy Octavia byla zdůvodněna finančními problémy.

Bohužel první etapa v pátek 6. 8., která se opět tradičně jela v okolí Zlína, znamenala konec pro 22 jezdců, převážně z čela startovního pole. Proto do druhého dne soutěže „ostrá špička“ byla značně otupeňá, což bylo komentováno diváky na všech rychlostních zkouškách. Z kandi-

dátu na vítěze vypadl E. Bertone, S. Chovanec na Fordu Escort RS a J. Stolfa na Citroen Saxo Kit Car.

Vítězství soutěže si odnesl Polák J. Kulig startující na Toyota Celica GT Four za AMK Transpetrol Senica. Za nim se seřadili L. Křeček, J. Trajbold, J. Starý, K. Trojan, což zamíchalo pořadím v celkovém hodnocení mistrovství.

Průběh RZ 10 označovaný jako Větrkovicice byl poznamenán havárií startovníka č. 126 V. Suchopára na voze Ford Ka v prostoru křižovatky u rybníka na Hukvaldech. V důsledku závady na brzdovém systému skončil soutěžní vůz na střeše mimo trať RZ, bohudík bez zranění posádky. Z převráceného vozu olej unikající do potůčku napájějícího rybník vyžadoval zásah pohotovostního hasičského vozu a asanací vytečeného oleje. To vše po ukončení rychlostní zkoušky.

Bohužel zpoždění způsobené asanací, návrat zásahového hasičského týmu na start, spolu s lijákem a kroupami v prostoru Kazničova si vynutilo zrušení druhého kola rychlostní zkoušky RZ 12 — hlavně z časových důvodů. Velké vzrušení sportovních komisařů FIA, kteří sledovali průběh RZ 10 z helikoptéry, způsobila Škoda odstavená v prostoru Horního Sklenova, patřící řidiči autobusu ČSAD. Ta sice stála uzamčená mimo vozovku, z helikoptéry však byla posuzována jako auto jedoucí v protisměru rychlostní zkoušky. K vysvětlení došlo po vzrušené debatě.

K divákům na trati rychlostních zkoušek bych chtěl dodat: nejatraktivnější úseky trati jsou současně i nejrizikovější. Je proto v zájmu vlastní bezpečnosti ponechat co nejvíce prostoru při výjezdu ze zatáček pro vozidla, která opustí trať, aby nedošlo ke střetu s diváky s možnými katastrofálními následky. Pořadatelé — výrazně označení — nejsou na trati pro obveselení přihlízejících, ale proto, aby nebezpečná místa

ohlídali a diváky vedli k pořádku.

Doufám, že jubilejní 30. ročník Barum Rally proběhne lépe než letošní a poskytne vzrušující divácký zážitek.

Za Barum Rally Lubomír Rek

Ze života spolků Skautský dětský tábor 1999

Když se řekne tábor, každému se asi vybaví mnoho pěkných her, příroda, dobrodružství, voda, koupání, stanování atd. Ale málokdo se zamyslí nad pozadím takové akce.

My jsme se připravovali již časně zjara — opravami indiánského teepee a nákupem drobného nářadí, v posledních měsících před začátkem tábora jsme vyráběli nová dřevěná lehátka a inovovali stavebnicový systém podsad. Vše vyžadovalo množství volného času, píle a odhodlanosti pro něco pěkného a dobrého. Nejen technické zabezpečení, ale i celotáborová hra zabrala našim děvčatům Jitce Brumovské a Aničce Bujnochové množství nenahraditelného času. Když bylo všechno připraveno, mohli jsme vyrazit.

Letos nás čekalo tábořiště ve Valašské Bystřici vedle šplouchajícího mrazivě ledového potoka Hluboký. Dne 14. čer-

vence jsme naložili na nákladák vše potřebné a vyrazili. Na místě budoucího tábora nás čekal připravený palouček s pokosenou trávou, ale s polámaným mostkem přes potok, který byl jedinou přístupovou cestou na palouk. Mostek jsme tedy provizorně opravili a později vyměnili poškozené dílce za nové.

Stavba probíhala za přítomnosti červených muchomůrek, malých kuňkajících žabek a sem tam poskakujících lučních koníků. Po uplynutí tří dnů nabitých prací táborový vedoucí Tomáš Písařovic přivítal děti, které se hned hrnuly do komfortu připravených stanů.

A nyní něco málo k programu tábora .

Každé ráno začínalo ranním „vstavačem“. Je to hra, kdy děti po zapískání budičku musí co nejrychleji vystartovat ze svého stanu a svižně vysbírat na ploše kolem stanu rozházené papírky se symboly zvířat a rostlin. Kdo jich našel nejvíce, vyhrál. Poté následovala ranní hygiena , nástup a vztyčení vlajky , modlitba a chutná zdravá snídaně. Chleba nebo rohlík s máslem a sýrem a množstvím čerstvé zeleniny. Po naplnění bříšek chutnou krmí následovala dopolední hra propojená s drobnými pracemi jako sekání dřeva, pomáhání v kuchyni atd. Když nás mírně vysílila ranní hra či práce, občerstvili jsme se třeba jogurtem s rohlíkem. Dále následovalo bodování stanů

a další hry. Oběd připravený profesionální kuchařkou Klárkou Bujnochovou byl posilou pro tělo i pastvou pro oči. V odpoledním klidu si každý nejspíše lebedil ve svém stanu nebo spokojeně odpočíval v trávě pod stromem. Pak znovu následovalo množství her a koupání v potoce . Po večeri jsme se sesedli kolem táboráku s kytarou a zapěli tábornické a trampské písně. Rozdělili jsme si noční hlídky a šli spokojeně ulehnout do svých postýlek.

A ještě několik postřehů z průběhu pobytu, mezi které patří třeba to, že kolem tábora nás celkem dost rušily jezdicí „tatrovky“ svážející vytěžené dřevo z lesa nebo místní domorodci, kteří proháněli své ocelové oře úžasnou rychlostí po úzké cestě kolem nás. Dětem se asi nejvíce líbily hry v lese , třeba na dozorce a trestance, které se ovšem neobešly bez drobných oděrek a šrámů. Kuriozitou tábora byla malá vodní elektrárna na potoce , která dodávala stejnosměrné napětí 12V do žárovky v kuchyni. Fungovala se sníženým výkonem, protože v potoce v parných dnech ubývalo vody. Celá letní akce probíhala velice poklidně a všichni se již těší na táboření příští rok.

Stanislav Zahradník

Víte, že

Naši jubilanti

V tomto čísle bychom rádi popřáli občanům, kteří svá významná životní jubilea budou slavit v měsíci září a říjnu:

V září se dožijí

70 let paní **Jarmila Brožová** a **Drahomíra Adamovská**, obě z Hukvald,

75 let pan **Oldřich Laník** z Rychaltic,

80 let paní **Ludmila Kročová** z Dolního Sklenova, paní **Regina Jurečková** z Hukvald, a paní **Vlasta Piskořová** z Dolního Sklenova,

82 let pan **Leopold Štíhel** z Hukvald a pan **František Lednický** z Horního Sklenova,

88 let paní *Ludmila Smolíková* z Rychaltic a

92 let paní *Marie Šplíchalová* z Hukvald.

V říjnu oslaví:

75 let pan *Břetislav Juráško* z Hukvald,

85 let paní *Marie Kotásková* z Hukvald

Redakce všem ze srdce přeje zdraví, štěstí a ještě dlouhá spokožená léta.

Vítejte mezi nás!

Od počátku letošního roku se nám narodilo již 13 dětí, což je téměř tolik jako za celý loňský rok. K těm, které jsme již na svět přivítali v minulých číslech Občasníku přibývají:

V červenci: *Valentinka Bujnošková* (7. 7.) a *Markétka Jílková* (11. 7.).

V srpnu, do uzávěrky Občasníku nebylo na obecním úřadě žádné novorozeňátko zapsáno.

Redakce oběma dětem přeje, aby rostly pro radost svých rodičů i prarodičů a jako holčičky samozřejmě do krásy.

Redakce

Co jste možná nevěděli

MISS MOKRÉ TRIČKO

Naše vesnice byla zastoupena v soutěži MISS MOKRÉ TRIČKO. V sobotu 7. srpna tleskaly na Olešné stovky (hlavně mužských) dlaní odvážné černovlásce s číslem 6 — Karin Láčikové z Hukvald. K postupu do finále jí v silné konkurenci scházelo pár tanečních krůčků. Vítězná šerpa tedy ozdobila jiná ňadra, pod studenou sprchou však mohou o titul miss usilovat dívky do 23 let věku. Takže, nedojde-li ke změně pravidel, má Karin i v roce 2005 šanci.

Jana Kročová

IVA BITTOVÁ NA HUKVALDECH

V sobotu 14. srpna 1999 koncertovala na hradě Hukvaldy se svými hosty Iva Bittová. Na hukvaldském hradě pobývala již od čtvrtku 12. srpna až do neděle. Aby mohla cvičit a zkoušet, obrátila se o pomoc na obecní úřad. Bylo jí umožněno cvičit v Janáčkově síni.

Marta Sobotíková

JEĎTE DO WISLY

Od 31. července do 8. srpna probíhal v polské Wisle 36. *Tydzien kultury Beskidzkiej*. Je to velkolepý folklórní festival. Na letošním vystupovalo v každém z devíti podvečerů pět souborů — z Evropských zemí (třeba temperamentní Španělé z Barcelony nebo Maďaři z Salgotarjan), ze zámoří přijeli polští krajané z Bostonu v USA a černošský soubor LES BALISERS z Lamentin z Martiniku. Samozřejmě tam vystupovaly i soubory z ČR — Soláň z Hutiska, Javořina z Rožnova pod Radhoštěm, Gorol z Jablunkova i Ondřejnica ze Staré Vsi nad Ondřejnicí. Já jsem měla možnost vidět program dvou dnů. Byl to zážitek — hudba, zpěv, tanec, barev, až oči přecházely. Snad nejvíce mě zaujali černošští tanečníci a hudebníci z Martiniku a soubor Silesianie z Katovic (soubor při tamní univerzitě). Samozřejmě mne nadchly dva polské dětské soubory, které jsem měla možnost vidět. Veselé děti v nažehlených krojích, perfektně zpívající i tančící. Vzpomněla jsem na náš Lašánek, který by určitě se svým vystoupením obstál. Byli tam vtipní konferenciéři, zejména však nadšené obecenstvo, které zaplnilo amfiteátr v parku Kopczyńskiego do posledního místečka. Tleskalo i zpívalo sebou, při vystoupení krajanů z amerického Bostonu si společně s nimi přítomní zazpívali polskou hymnu.

Že je Wisla velmi pěkná, již mnozí víte, nebo jste se o tom dočetli v příspěvcích sportovců, kteří se tam zúčastnili fotbalových her. Je to pravda, Wisla je krásná. Takže mohu jenom doporučit — jedte příští rok do Wisly, pokud možno na festival.

Karla Klečková

KONCERT V KLUBOVNĚ DŮCHODCŮ

V pátek 20. 8. 1999 navštívili naši obec hosté z Polska. Bylo to sedmnáct žáků základních a středních škol, kteří navštívují hudební školu v Bydhošti. Přijeli z nedalekých Malenovic, kde byli na ozdravném pobytu ve zotavovně Petra Bezruče. Tato skupinka pod vedením Jaroslava Krenzy projevila zájem zahrát si v rodišti hudebního skladatele Leoše Janáčka. Program koncertu byl sestaven ze známých melodií světových muzikálů a filmů. Při hře na šest elektronických varhan se žáci střídali. Všichni přítomní včetně starosty obce p. Petra Šobotíka, ocenili potleskem jejich precizní a ukázněný hudební projev. Sympatickým muzikantům poděkoval pak za jejich vystoupení předseda klubu důchodců p. Vlastimil Bůžek a pozval je k malému občerstvení čerstvě napečenými koláči.

Irma Slívová

LÉTO S KOŇMI A DALŠÍMI ZVÍŘATY POD HRADEM HUKVALDY

Možná, že jste s takto nadepsaným letáčkem setkali. To firma ADINA-NICE HORSE z Nového Jičína na něm uváděla program dětského tábora s jízdou na koních. Pro děti byla připravena nejen výuka jízdy na koni, ale také se měly naučit o koně pečovat. Měly by poznat i jiná zvířata — během pobytu na táboře navštívit kravín, vepřín, drůbežárnu, farmu chovu pštrosů, středisko záchrany sov a dravců v Bartošovicích, psí útulek a středisko chovu a výcviku koní v Novém Jičíně a jezdecký areál Baníku Ostrava. Nevím, jak tábor probíhal, fakt je, že firma ADINA-NICE HORSE paní Zdeňky Bárové měla v hu-

kvaldském dvoře ustájeny dva koně, na kterých se mohly povozit i ostatní děti — místní i návštěvníků Hukvald. Občas bylo koně vidět v ohradě pod lipami i naproti Bistru v Dolním Sklenově. Místní děti, které ve stájích kolem koní pomáhaly, se mohly vozit zdarma. Co myslíte, hodí se na Hukvaldy koně? Nepochybně. Jak nám řekla majitelka firmy, mnoho návštěvníků Hukvald vození dětí na koních přivítalo. Má ještě i další plány — jízdy pro návštěvníky v historickém kočáru (firma kočár vlastní). Hukvaldský dvůr jí prý přímo láká ke zřízení jízdárny.

Karla Klečková

Naše rady

PORADNA PRO VLASTNÍKY LESA Č. 7 — ZALESŇOVÁNÍ HOLIN

Jedním z nejzávažnějších faktorů, jež ovlivňují kvalitu a růst dřevin, je správně provedená výsadba sazenic. Kromě výsadbou se zalesňování méně často provádí také sítí a v nejmenší míře přirozenou obnovou.

Budeme se věnovat samotné výsadbě, která je v našich podmínkách roztroušených lesů ponejvíce využívána. Provádí se převážně do jamek, nejčastěji 25×25 cm, pro vzrostlejší sazenice větších (35×35 až 50×50). Úprava jamky je rozdílná podle toho, jaký je kořenový systém vysazovaných sazenic. Pro sazenice s plochým kořenovým systémem (zejména smrk) se na dně jamky upraví mírný kopeček z humusové zeminy, na který se rozprostřou kořeny sazenice. Hloubka jamky se pochopitelně řídí délkou kořenů sazenic. V případě nadměrné délky kořenů je možno provést jejich zkrácení ostrým nožem. V žádném případě se nesmějí kořeny ohýbat či deformovat nebo sazenice vysazovat příliš mělce. Důsledky kořenové deformace se projevují ještě po řadě let špatným vzrůstem stromů a jejich sníženou stabilitou. Doba výsadby je nejvhodnější na jaře, před vyrašením sazenic. Listnaté dřeviny a modřín je možno vysazovat i na podzim po opadu asimilačních orgánů (listů, jehličí). Na půdách nezabuřených, lehkých (hlinopísčitých) je možno vysazovat jednoleté semeáčky, například borovice, modřínu, dubu, a místo sadby jamkové

použít sadbu šterbinovou. Při ní je ovšem nutná spolupráce dvou osob. První pracovník vytváří v půdě asi 20 cm hlubokou šterbinu, a to buď rýčem nebo speciálním sazečem klínovitého tvaru. Druhá osoba pak do šterbiny vsune semenáček, upraví mu kořeny (např. potřásáním) a přidrží jej a pak dalším vbodnutím rýče (sazeče) šikmo do země, asi 10 cm od semenáčku a přitlačení zeminy k němu šterbinu uzavře. Před samotnou výsadbou je nutno dbát na zakládání sazenic tak, aby nedošlo k zaschnutí kořenů. Semenáčky a sazenice se zakládají na stinných místech do vyhloubených příkúpků a zahrnou se jim kořeny zeminou. Nikdy se sazenice nezakládají do vody a před výsadbou se nemáčejí ve vodě. V poslední době se používají k výsadbě krytokoenné (obalené) semenáčky a sazenice pěstované v rašelinocelulózových a jiných kelmicích. Sazenice se zpravidla vysazují v pravidelných sponech (čtvercový, obdélníkový, trojúhelníkový). Pro každou dřevinu jsou v příloze vyhl. č. 82/1996 Sb. uvedeny minimální počty sazenic vysázených na 1 ha nezalesněné plochy. Pro převážnou část lesů platí tyto minimální počty: smrk 4000 ks/ha, jedle bělokorá 5000 ks/ha, borovice lesní 800 ks/ha, modřín 3000 ks/ha, buk 9000 ks/ha, dub 10000 ks/ha, lípa, javor, jasan 6000 ks/ha atd. Nutno ještě dodat, že dle lesního zákona je vlastník povinen holiu zalesnit do dvou let od jejího vzniku.

Chtěl bych vás informovat o změnách v otázce příspěvků na hospodaření v lese (dotace). Sazba příspěvku na zalesnění melioračními a zpevňujícími dřevinami se zvýšila ze 6 Kč na 7 Kč za jednu sazenici. Příspěvek na přirozenou obnovu a umělou obnovu sází pro meliorační a zpevňující dřeviny činí 12 000 Kč na 1 ha. Za odstranění lesních porostů v rámci rekonstrukce je sazba 10 000 Kč/ha. Za zajištění lesních porostů (meliorační a zpevňující dřeviny) 8 000 Kč/ha, za prořezávku 4 000 Kč/ha a za probírku do 40 let 3 200 Kč/ha. Tyto sazby platí pro tento rok.

(Příští kapitola: Péče o kultury a nárosty.)

Kontakt: Adresa — Ul. Podřičí 48, Frenštát pod Radhoštěm, telefon: 0656 / 83 10 88 (ráno do 7.30, večer po 20. hod.), mobil: 0603 86 74 94. Úřední hodiny: OÚ Kunčice pod Ondřejníkem — pondělí 15—17 hod. OÚ Palkovice — středa 15—17 hod.

Ing. T. Svoboda, odborný lesní hospodář

Nemocenské pojištění

Pojem „sociální zabezpečení“ vymezuje zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení:

— nemocenské pojištění zaměstnanců, OSVČ

— důchodové pojištění a zvýšení důchodu pro bezmocnost

UPLATNĚNÍ NÁROKU NA NEMOCENSKÉ

Pracovní neschopnost začíná dnem, kdy ji lékař zjistil. Má-li občan v tento den směnu již odpracovanou, pracovní neschopnost začíná následujícím kalendářním dnem. V odůvodněných případech, zejména nebyl-li lékař včas k dosažení, může lékař uznat občana práce neschopným dřívějším dnem, nejvýše však tři kalendářní dny přede dnem, v němž pracovní neschopnost zjistil. Za delší období tak může učinit jen po předchozím písemném souhlasu lékaře okresní správy sociálního zabezpečení.

PRACOVNÍ NESCHOPNOST PŘI SOUBĚŽNÝCH ZAMĚSTNÁNÍCH

Jestliže pracovník vykonává souběžně několik činností, které zakládají účast na nemocenském pojištění (např. hlavní zaměstnání, vedlejší zaměstnání, OSVČ), je pojištěn z každé v nich a tedy má nárok na nemocenské z každého tohoto poměru. Nutno upozornit lékaře, aby vystavil pracovní neschopnost pro všechny zaměstnavatele. Může nastat i situace, kdy lékař uzná práce neschopným jen k výkonu některého zaměstnání.

OKRUH DÁVEK NEMOCENSKÉHO POJIŠTĚNÍ

V současné době se z nemocenského pojištění poskytují tyto dávky:

— nemocenské, poskytované při dočasné pracovní neschopnosti pro nemoc a úraz a při karanténě

— podpora při ošetřování člena rodiny, poskytovaná při ošetřování nemocného člena rodiny, výjimkou i při péči o zdravé dítě ve věku do 10 let

— vyrovnávací příspěvek v těhotenství

a mateřství, poskytovaný těm těhotným a matkám, které byly z důvodu těhotenství převedeny na jinou práci

— peněžitá pomoc v mateřství — poskytovaná po dobu pokročilého těhotenství a z důvodu mateřství

MAXIMÁLNÍ VÝŠE NEMOCENSKÉHO

Je schválena novela o nemocenském pojištění zaměstnanců, která se zabývá úpravou výše maximálního denního vyměřovacího základu a zavedením indexace jeho hranic v souladu se mzdovým vývojem.

Do 1. 10. 1999 denní vyměřovací základ má maximální hranici 270 Kč (odpovídá mzdě 8100 Kč za kalendářní měsíc — 270 Kč je 30% z 8 100) — za první tři kalendářní dny náleží nemocenské ve výši 50% denního vyměřovacího základu, od čtvrtého dne ve výši 69%. ($270 \times 50\% = 135$ Kč, $270 \times 69\% = 186$ Kč)

Od 1. 10. maximální výše denního vyměřovacího základu se zvyšuje na částku Kč 360 (asi 10 800 Kč měsíční mzda) (první tři kalendářní dny 50%, od čtvrtého dne 69%).

Jestliže denní vyměřovací základ je vyšší než 360 Kč a nižší než 540 Kč (mzda do 16 200 Kč), počítá se nový vyměřovací základ: 360 Kč + 60% z rozdílu převyšujícího 360 Kč. Maximum vyměřovacího základu pro výpočet nemocenského je tedy:

$360 + (540 - 360) \times 0,60 = 468$ Kč denní vyměřovací základ. Maximální nemocenské je potom: první tři kalendářní dny: $468 \times 0,50 = 234$ Kč, od čtvrtého dne $468 \times 0,69 = 323$ Kč.

Jestliže vyměřovací základ je vyšší než 540 Kč (tedy mzda vyšší než asi 16 200 Kč) k rozdílu se nepřihlíží — výpočet nemocenského vychází z nejvyšší možné částky denního vyměřovacího základu, tedy Kč 468 Kč.

Hranice 360 Kč a 540 Kč platí od 1. 10.

1999 do 31. 12. 1999. Zvýšení těchto částek se bude provádět podle vývoje průměrné mzdy pomocí přepočítacího koeficientu, který stanoví vláda nařízením vydaným do 30. 9. každého kalendářního roku.

Rozhodné období pro stanovení denního vyměřovacího základu je kalendářní čtvrtletí, které předchází kalendářnímu čtvrtletí, v němž vznikla pracovní neschopnost.

(Pokračování v příštím čísle.)

Ing. Marie Mikušová

Nepřehlédněte!

Vážení čtenáři.

Uzávěrka příštího čísla Hukvaldského občasníku bude 19. října 1999. Do té doby nám, prosím, zasílejte své příspěvky. Můžete je předat kterékoliv člence redakční rady. Všem příspěvatelům děkujeme a těšíme se na další spolupráci.

Redakční rada

Inzerce

Chcete se zbavit starostí s účetnictvím a daněmi?

Účetní firma nabízí vedení účetnictví jednoduchého i podvojného, správu daní, ekonomické poradenství.

Ing. Marie Mikušová, Ekonservis,
Dolní Sklenov 14, tel. 0658/69 93 07